

ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และความคงการทางจิตของวัยรุ่น

ปริญญาโท

ของ

อัญชลี คันธี

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2513

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะได้พิจารณาปฏิญานพันธบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่ง ของ การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

นางเจ๊ว วัฒนพงศ์ ประธาน
บริษัท ธรรมการ กรรมการ
ศิริวรรณ สุทธิธรรมการ กรรมการ

๓ มีนาคม ๒๕๐๔

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์นาฏเจดีย์ว สุมาวงศ์ อาจารย์
ครุ: ปรีชา ชรรมา และอาจารย์ภัทรา สุกนชทรัพย์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและ
ตรวจแก้ไขปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา วิทยาลัยครูธนบุรี
โรงเรียนทวีธาภิเศกและโรงเรียนสตรีวัชรพงษ์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล รวมทั้งหัวหน้าฝ่ายวิชาการและหัวหน้าแผนกแนะแนวของสถานศึกษา
แต่ละแห่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ คร. จรรยา
สุวรรณทัตและคณะอาจารย์ที่สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันคว้าเรื่องเด็ก อาจารย์ไพจิตร
สังขวดี อาจารย์สากร สุขโข คุณวันเพ็ญ ช่อชูวงศ์ คุณจิตติมา สุกันชิน คุณเทวี
ชูอักษร คุณวิไล สร้างสุขดี คุณอรุณี เพชรเจริญ และผู้ที่ให้ความช่วยเหลือทุกท่าน
ขอขอบพระคุณและขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ ที่นี้ด้วย

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณ อาจารย์โชค คันกิริ ที่กรุณาสละเวลาและให้ความช่วยเหลือ
อย่างดียิ่งในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้

อัญชลี คันกิริ

7 มีนาคม 2518

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
✓ ✓ ภูมิหลัง	1
✓ ✗ ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	4
✓ วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้	4
✓ ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	4
✓ กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	8
✓ เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่	8
✓ เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตึงเครียดทางจิตของวัยรุ่น	14
✗ สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้	16
3 วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	13
✓ ✗ กลุ่มตัวอย่าง	13
✓ ✗ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	19
- แบบสอบถามความตึงเครียดทางจิต	19
✓ - แบบสอบถามความขัดแย้งของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่	20
✓ วิธีรวบรวมข้อมูล	24
✓ การจัดการกระทำกับข้อมูล	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
✓ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
✓ ✗ การวิเคราะห์ข้อมูล	28

5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	61
	✓ ความมุ่งหมาย	61
	✓ กลุ่มตัวอย่าง	61
	✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	61
	✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	61
	✓ สรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	62
	✓ อภิปรายผล	64
	✓ ข้อเสนอแนะ	72
	บรรณานุกรม	75
	ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน เพศ และระดับอายุ 19
2	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นชายมีมากที่สุด 20
3	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับที่วัยรุ่นชายมีน้อยที่สุด 29
4	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นหญิงมีมากที่สุด 30
5	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับที่วัยรุ่นหญิงมีน้อยที่สุด 31
6	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นตอนต้นมีมากที่สุด 32
7	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับที่วัยรุ่นตอนต้นมีน้อยที่สุด 33
8	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นตอนปลายมีมากที่สุด 34
9	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับที่วัยรุ่นตอนปลายมีน้อยที่สุด 35
๑0	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ- สังคมระดับสูง มีมากที่สุด 36
< 11	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ระดับสูง มีน้อยที่สุด 37
> 12	ลักษณะความซัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ- สังคมระดับกลาง มีมากที่สุด 38

13	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับที่ช่วยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ระดับกลาง มีน้อยที่สุด	59
14	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับแรกด้วยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ- สังคมระดับต่ำ มีมากที่สุด	6
15	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับที่ช่วยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ระดับต่ำ มีน้อยที่สุด	1
16	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับแรกด้วยรุ่นในกรุงเทพฯ เขตธนบุรี มากที่สุด	12
17	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับที่ช่วยรุ่นในกรุงเทพฯ เขตธนบุรีมีน้อยที่สุด	5
18	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับแรกด้วยรุ่นในเขตที่มีมากที่สุด	44
19	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับที่ช่วยรุ่นในเขต มีน้อยที่สุด	15
20	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับแรกซึ่งช่วยรุ่นที่ต่ำกว่าอายุ ของพ่อแม่มากที่สุด	46
21	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับที่ช่วยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุ ของพ่อแม่ มีน้อยที่สุด	27
22	ลักษณะความซัดแยง 10	อันดับแรกด้วยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุ ของพ่อแม่ น้อยมากที่สุด	13

23	ลักษณะความซัดเย้า 10 วันกับวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของเด็มน้อย น้อยที่สุด	49
24	ความซัดเย้าของเด็กวัยรุ่นที่มีพ่อ และแม่	50
25	เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดเย้าระหว่างวัยรุ่นชายกับ วัยรุ่นหญิง	51
26	เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดเย้าระหว่างวัยรุ่นตอนต้น และวัยรุ่นตอนปลาย	52
27	เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดเย้าระหว่างวัยรุ่นที่อยู่ใน ในชุมชนและที่อยู่ในเมือง	55
28	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าหกขวบมาก และน้อย	54
29	เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดเย้าระหว่างวัยรุ่นที่มี สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง กลาง และต่ำ	55
30	เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดเย้าระหว่างวัยรุ่นที่มี สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงกับต่ำ	56
31	เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดเย้าระหว่างวัยรุ่นที่มี สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงกับระดับกลาง	57

32	เปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่มี สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลางกับระดับต่ำ	58
33	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของ กับความถี่ของการทุจริตของวัยรุ่น	59
31	เปรียบเทียบความถี่กับความถี่ของการทุจริตของวัยรุ่น ที่มีคะแนนความถี่สูงกับวัยรุ่นที่มีคะแนนความถี่ต่ำ	60

ภูมิหลัง

วัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญของชีวิต เพราะเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างความเป็นเด็ก และความเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นเหตุให้วัยรุ่นมีปัญหามากกว่าวัยอื่น " โดยทั่วไปแล้วเด็กวัยรุ่นมีอาการของความ เจ้าคิดเจ้าแค้น คัดสินใจรวดเร็วและรุนแรง พฤติกรรมบางอย่างที่ผิดไปจากเดิมของเด็กวัยรุ่นนั้น แท้จริงเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอันหนึ่งเอง ซึ่งหมายถึงการพัฒนาจากความเป็นเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ เด็กต้องการเวลาที่จะปรับตน ต้องการความเข้าใจและคำแนะนำจากผู้ใหญ่ ไม่ใช่การคุกคามกล่าว หรือเอะอะไว้วายาย ซึ่งแทนที่จะเป็นการช่วยเด็ก อาจเป็นการทำให้เด็กทำตัวไม่ถูกยิ่งขึ้น และอาจกลายเป็นเด็กมีปัญหาไปได้" (ชนาฏเฉลิมว สุมารวงศ์, 2505 : 13.)

จากแนวความคิดที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การเจริญเติบโตของเด็กในวัยรุ่น จะเป็นไปเองตามธรรมชาติทั้งทางร่างกายและจิตใจ เด็กต้องการความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น การควบคุมที่อยู่ในขอบเขตพอดี และเด็กต้องการคำชมเชย การที่ตนเองทำอะไรดีและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ความสัมพันธ์ระหว่าง เด็กและพ่อแม่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กในวัยนี้ การที่ตนเองเป็นที่รักของพ่อแม่ การเป็นกวีของตัวเองบ้าง รวมทั้งการยอมรับของพ่อแม่และการที่เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองสามารถแสดงออกได้บ้าง เมื่อมีโอกาส ซึ่ง เด็กจะดีหรือเลวยอมอยู่ในความรับผิดชอบของพ่อแม่เป็นส่วนใหญ่ พ่อแม่โดยทั่ว ๆ ไปจะเอาใจใส่ต่อความสนใจหรือความปรารถนาของเด็กกันเป็นส่วนน้อย โดยที่ผู้ใหญ่มักจะถือว่า เด็กจะต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนและประพฤติตนตามพ่อแม่ การปฏิบัติของพ่อแม่ต่อวัยรุ่นในทำนองนี้จะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่มาร์แชล (Marshall, 1968 : 553) มีความเห็นว่า ข้อขัดแย้ง ระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นจะเกิดขึ้นโดยหลายทางและจะมีความรุนแรงเพียงใด ย่อมแตกต่างกันไปตามลักษณะการฝึกอบรมหรือบรรยากาศภายในบ้าน ปัญหาโดยทั่วไปเกิดจากพ่อแม่และผู้ใกล้ชิดกับเด็กไม่เข้าใจในความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวเด็ก พ่อแม่บางท่านอาจคิดว่าการที่เด็กหันความสนใจ ความรัก ที่มีต่อครอบครัวไปสนใจในกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก

ก็อาจสรุปเอาคือ ๆ ว่า เด็กหบความรักและความนับถือในตัวพ่อแม่ และเห็นไปว่าพฤติกรรมของเด็กเป็นการกระทำที่ไม่เข้ารีกเข้ารอย เมื่อรู้ว่าพ่อแม่ไม่เอาใจใส่ในตัวเขา เด็กก็ยิ่งแสดงออกทางค่านความประพฤติทั้งทางกายและวาจาที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากพ่อแม่และผู้ใกล้ชิดกับเด็กเกิดความไม่เข้าใจในความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวเด็กเพื่อเรียกร้องความสนใจในตัวเขานั้นเอง สิ่งเหล่านี้เป็นทางนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างเด็กกับพ่อแม่ พ่อแม่ที่เข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่นและความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมรู้จักผ่อนปรนให้ลูกตามความเหมาะสม ความขัดแย้งต่าง ๆ จะลดน้อยลง ผลการศึกษาถึงความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่จะเป็นแนวทางช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่กับเด็กวัยรุ่นให้ได้อีกยิ่งขึ้น

สิ่งที่น่าสนใจอีกค่านหนึ่งของเด็กวัยรุ่นคือเรื่อง " ความต้องการทางจิต " จากผลการศึกษาของ นวลเพ็ญ (โภศลเศรษฐ) วิเชียรโชติ (Wichiarajote, 1968 : 52) ได้ศึกษา เรื่องก่านิยมทางสังคมและบุคลิกภาพของ เด็กวัยรุ่นไทยกับเด็กวัยรุ่นอเมริกัน พบความแตกต่างของความต้องการทางจิตระหว่างเด็กที่มีความวิตกกังวลสูงและต่ำ นอกจากนั้นผลการศึกษาของ นพนธ์ สัมมา (นพนธ์ สัมมา, 2514 : 39) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิตระหว่างเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน พบความแตกต่างในเด็กทั้งสองพวกก่งกล่าว จึงเป็นที่น่าสนใจว่า เด็กวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งมากหรือน้อยต่างกัน จะมีความต้องการทางจิตในลักษณะใด ผลจากการศึกษารังนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่และผู้ที่เกี่ยวข้องช่วยลดความขัดแย้งของ เด็กวัยรุ่นด้วยการสนองความต้องการทางจิตให้กับวัยรุ่นได้ดียิ่งขึ้น

* สภาพการณ์ของครอบครัวไทยในปัจจุบันนี้ ความใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่กับลูกไม่ไกรมี เพราะความจาเป็นทางเศรษฐกิจบังคับ ทำให้เด็กจำนวนมากขาดการอบรมดูแลและขาดความอบอุ่นจากครอบครัว การถ่ายทอดค่านบุคลิกภาพ วัฒนธรรมและก่านิยมเป็นไปอย่างบกพร่องทำให้เกิดผลเสียต่อจิตใจและสังคมของเด็ก เด็กอาจหาสิ่งชกเซบไทยยึกเอดกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลอื่นเป็นหลักเป็นเหตุให้เด็กได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวคล้อมนอกบ้านมาก โดยต่าง

บ้านมิได้เอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจนอาจเป็นผลเสียแก่เด็กและเกิดปัญหาอาชญากรรมวัยรุ่น ตลอดจนปัญหาระหว่างวัย (ลิปปนนท์ เกตุทัต, 2513 : 4)- ความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่ย่อมเกิดขึ้นตามมาด้วย บล็อก (Block, 1937 : 192 - 206)

* และแบลร์ (Blair, 1964 : 34) พบว่าความขัดแย้งกับพ่อแม่เป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดความกับข้องใจ ความไม่พึงพอใจ ความวิตกกังวล ฯลฯ เมื่อจุดเริ่มต้นของการสร้างบุคลิกลักษณะของ เด็กอยู่ที่สัมพันธ์ภาพระหว่างพ่อแม่กับลูก และเมื่อวัยรุ่นเกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่ จะเป็นสาเหตุให้เกิดความผิดปกติให้แก่อารมณ์ จิตใจ และความประพฤติของเด็กต่อไป ปัญหาอื่น ๆ ย่อมตามมาได้ง่าย เราจำเป็นต้องหาทางเสริมสร้างบุคลิกลักษณะที่สมบูรณ์ให้เด็กวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นกำลังอันสำคัญของชาติ เป็นผู้ที่จะไปเป็นผู้นำใหญ่ที่ก้าวกวามประโยชน์ให้กับประเทศชาติ ซึ่งส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ดูแลและความรับผิดชอบจากพ่อแม่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติของวัยรุ่น ซึ่งหมายถึงการไม่มีข้อขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น , ฉะนั้นลักษณะความขัดแย้งของ เด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่จึง เป็นเรื่องที่น่าศึกษาอย่างยิ่ง

ในเรื่องของความขัดแย้งของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ คณะผู้วิจัยซึ่งมีความสนใจร่วมกัน 6 คนได้ตกลงที่จะเลือกศึกษาเรื่องความขัดแย้งและนำไปสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นที่คิดว่าจะมีความสำคัญต่อกัน คณะผู้วิจัยประกอบด้วย

1. นายนรา สมประสงค์ ศึกษาค้นคว้าเรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งของวัยรุ่นกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ "
2. นางสาวนพรัตน์ การายน ศึกษาค้นคว้าเรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งของ เด็กวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่กับลักษณะการ เป็นผู้นำ "
3. นางสาวสังวาลย์ สมสนิท ศึกษาค้นคว้าเรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และการปรับตัวของ เด็กวัยรุ่น "
4. นางสาววาสนา อิมโอบรู ศึกษาค้นคว้าเรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่ และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว - แสวงตัว ของเด็กวัยรุ่น "

5. นางวราภรณ์ อินทรชัยศรี ศึกษาค้นคว้า เรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งกับพ่อแม่ การยอมรับตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง ของเด็กวัยรุ่น "
- และ 6. ผู้วิจัยซึ่งทำการศึกษาในเรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งกับพ่อแม่ และความถดถอยทางจิตของเด็กวัยรุ่น "

✓ ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะและความซัดแย้งในก้นต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ โดยจำแนกตามเพศและอายุ
2. เพื่อศึกษาว่าสถานการณ์ทาง เศรษฐกิจและสังคมวงครอบครัว ท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อายุของพ่อแม่ จะมีผลต่อความซัดแย้งของวัยรุ่นหรือไม่อย่างไร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งกับพ่อแม่และความถดถอยทางจิตของวัยรุ่น

✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ จะทำให้เข้าใจถึงลักษณะของความซัดแย้งที่วัยรุ่นมีต่อพ่อแม่
2. การศึกษาค้นคว้านี้จะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่และความถดถอยทางจิต
3. จะเป็นแนวทางให้ครูปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น ได้เข้าใจพฤติกรรมของวัยรุ่นได้ดียิ่งขึ้น และสามารถปรับปรุงพฤติกรรมและส่งเสริมให้วัยรุ่นได้พัฒนาบุคลิกภาพไปในทางที่เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนนักศึกษาวัยรุ่นอายุ 13 - 20 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 และในวิทยาลัยครู ปีการศึกษา 2517

ซึ่ง เป็นนักเรียนนักศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล และวิทยาลัยครู ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะศึกษา เฉพาะลักษณะความซัดแย้งของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่เท่านั้น

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

การศึกษาแบ่ง เป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1. การศึกษาลักษณะความซัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่

ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- เพศ

- อายุ

- สถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

- ท้องถิ่นที่อยู่อาศัย

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่

- ความซัดแย้ง

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งกับพ่อแม่และความต้องการทางจิต

ก. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- ความซัดแย้ง

ข. ตัวแปรตาม ได้แก่

- ความต้องการทางจิต

กำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. วัยรุ่น หมายถึงนักเรียน นักศึกษา ที่ีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี ซึ่งกำลัง เรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือวิทยาลัย

2. วัยรุ่นตอนต้น หมายถึงนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13 - 16 ปี ซึ่งกำลังเรียน ในระดับมัธยมศึกษา

3. วัยรุ่นตอนปลาย หมายถึงนักเรียน นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 17 - 20 ปี ซึ่งกำลัง เรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

4. ความต้องการทางจิต ในที่นี้คือ

4.1 ความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need for Achievement)

4.2 ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ (Need for Affiliation)

4.3 ความต้องการการยอมรับนับถือ (Need for Prominence)

5. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว หมายถึง ฐานะของครอบครัวของวัยรุ่น โดยพิจารณาจากระดับการศึกษา ลักษณะอาชีพ และรายได้ที่ได้รับต่อเดือนของพ่อแม่หรือหัวหน้าครอบครัว ตามเกณฑ์ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัย หลักการแบ่งชนชั้นในสังคมไทย ของ ดร. ไพฑูรย์ เกื้อแก้ว (ไพฑูรย์ เกื้อแก้ว, 2516) และสถิติการสำรวจรายการใช้จ่ายของครอบครัว พุทธศักราช 2506 ในกรุงเทพมหานคร และทั่วประเทศ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี กับหลักการจัดแบ่งรายได้ของการเคหะแห่งชาติ พุทธศักราช 2516 เป็นแนวทางเพื่อการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงตั้ง เกณฑ์ในการจัดแบ่งดังนี้

5.1 ครอบครัวที่มีสถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง บิคาหรือหัวหน้าครอบครัวจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ อย่างน้อยที่สุด 2 ประการ

5.1.1 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโทขึ้นไป

5.1.2 ลักษณะอาชีพ เป็นผู้ปฏิบัติงานอาชีพ วิชาชีพชั้นสูง (professional) ผู้จัดการ และวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับสูง ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ ตั้งแต่ชั้นพิเศษหรือเทียบเท่าขึ้นไป นักการเมืองที่มีอำนาจ นักวิชาการที่มีชื่อเสียง ครู - อาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัย เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ขึ้นไป

5.1.3 รายได้ โดยทั่ว ๆ ไปแล้วจะต้องมีรายได้ตั้งแต่ 4000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป

5.2 ครอบครัวที่มีสถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลาง บิคาหรือหัวหน้าครอบครัว จะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ อย่างน้อยที่สุด 2 ประการ

5.2.1 ระดับการศึกษาสูงกว่า มศ. 3 ขึ้นไปจนถึงระดับปริญญาโท

5.2.2 ลักษณะอาชีพ เป็นผู้ปฏิบัติงานทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องใน ระดับกลางคือ เป็นข้าราชการพลเรือน หรือทหาร ตำรวจ ตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป จนถึงชั้นเอก หรือเทียบเท่า ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว พ่อค้า เจ้าของร้านขนาดกลางและนักหนังสือพิมพ์

5.2.3 รายได้ระหว่าง 1500 - 4000 บาทต่อเดือน

5.3 ครอบครัวที่มีสถานภาพทาง เศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ บิดาหรือหัวหน้า ครอบครัวจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ อย่างน้อยที่สุด 2 บรรทัดคือ

5.3.1 ระดับการศึกษา ระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ถึงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา

5.3.2 ลักษณะอาชีพ เสมียนพนักงาน และคนขายขององค์กร และห้างร้าน กรรมกรมีฝีมือ ช่าง และผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และงานงานที่มีใช้ ช่างฝีมือ ผู้ให้บริการอื่น ๆ และผู้ให้บริการในครอบครัว ชาวบ้าน ชาวนา ชาวสวน ขนาดเล็ก

5.3.3 รายได้ไม่เกิน 1500 บาทต่อเดือน

6. วิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร หมายถึงนักเรียนวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร

7. วิทยาลัยในชนบท หมายถึงนักเรียนวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตต่างจังหวัด

8. วิทยาลัยที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่มาก หมายถึงนักเรียนวิทยาลัยที่มีอายุต่ำกว่า พ่อแม่ 30 ปีขึ้นไป

9. วิทยาลัยที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่น้อย หมายถึงนักเรียนวิทยาลัยที่มีอายุต่ำกว่า พ่อแม่ 30 ปีลงมา

* (10.) ความขัดแย้ง หมายถึงสภาพความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของวิทยาลัยที่ไม่ตรงกับพ่อแม่ ทำให้เกิดความรู้สึกกังวล คับข้องใจ และไม่พอใจในการปฏิบัติตามแนวทางของพ่อแม่

ความขัดแย้งนี้วัดได้โดยแบบสอบถามความขัดแย้งที่ผู้ศึกษาและคณะผู้วิจัย

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันคว่าครั้งนี้ ได้แยกกล่าว เป็น

2 ตอนคือ

1. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่
2. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตอง การทางจิตของ เด็กวัยรุ่น

(1)
116

* เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ระหว่าง เด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่

เอกสารการวิจัยในต่างประเทศ

* เกี่ยวกับความขัดแย้ง ระหว่าง เด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่ ได้มีผู้ศึกษา ไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น บล็อก (Block, 1937 : 192 - 206) ได้ศึกษาความขัดแย้ง ของ เด็กวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ ซึ่งมีหลายกรณีอัน เป็นมูล เหตุสาส์กัฎที่ ทำให้วัยรุ่นเกิดความคับข้องใจ ไม่มีความสุขเท่าที่ควร โดยศึกษาจากเด็กมัธยมตอนต้นและมีมัธยมตอนปลายจำนวน 528 คนทั้งชายและหญิง โดยส่งแบบสอบถาม เกี่ยวกับความขัดแย้งที่เด็กในระดั้มมัธยมกำลัง เเนะใจอยู่ ผลของการศึกษาปรากฏว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เป็นเรื่อง เกี่ยวกับความคิด ความเอาใจใส่ในบุคลิกภาพ ลักษณะท่าทาง อุปนิสัยและกิริยามารยาท มากกว่า เรื่องอื่น ๆ ส่วนความเห็นที่แตกต่างกันออกไป ในเรื่องอาชีพ สังคม ทัศนนาการ และการเลือกวิชาเรียน ก็เป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่ได้ ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นมากกับ เด็กวัยรุ่นชาย เรียงตามลำดับดังนี้

ไม่อนุญาตให้ใช้รถ	ร้อยละ	85.7
ชะงัดชะงอยให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์แก่เด็กไม่ชอบ	ร้อยละ	82.4
คิดว่า เมื่อผลการ เรียนต่ำกว่าคนอื่น	ร้อยละ	82.4
เกี่ยว เชื้อให้แข็งแรง การใช้จ่ายเงิน	ร้อยละ	80.0
รู้จัก เรื่องมารยาทในโต๊ะอาหาร	ร้อยละ	74.8
รู้จัก เรื่องมารยาทในนิสัยส่วนตัว	ร้อยละ	68.5

ก่อนและเรื่อง เล็ก ๆ น้อย ๆ	รอยละ	66.4
กักกันการขับรถยนต์ไปเที่ยวกับเพื่อนชายในเวลากลางวัน	รอยละ	66.4
ลดเสียงเกี่ยวกับเพื่อนชาย	รอยละ	65.7
บ่นว่า เมื่อคนใช้ลิปสติก	รอยละ	64.6
จู๋รีเรื่องมารยาทในโต๊ะอาหาร	รอยละ	63.9
คอยกังวลจู๋รีเกี่ยวกับสุขภาพของตน	รอยละ	58.8
คอยกักกันการไปเกินกว่า	รอยละ	58.8
เฝ้า เพื่อนแถวๆ ใต้ฟ้าที่ ให้เป็นกนคี่	รอยละ	57.8
ไม่อนุญาตให้เลือกเรียนวิชาที่อยากเรียน	รอยละ	56.7
ไม่ยอมให้ซื้อเสื้อน้ำที่ถนอม	รอยละ	56.6

ข้อขัดแย้งต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นไ้ทั้งวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย แต่ลักษณะบางอย่าง จะเกิดขึ้นเฉพาะกับวัยรุ่นหญิงหรือวัยรุ่นชายเท่านั้น วัยรุ่นหญิงในระดับชั้นปีที่ 8 จะเกิดความขัดแย้งมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นในระดับชั้นอื่น ๆ

* จากการศึกษาของแบลร์ (Blair, 1964 : 34) ไ้กล่าวถึงสาเหตุทางบ้าน หรือทัศนคติของผู้ปกครองที่เป็นตัวนำให้เกิดความขัดแย้งระหว่าง เด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่คือ

1. ผู้ปกครองมักจะคาดหวังในสิ่งที่ขัดกันกับเด็กวัยรุ่น พยายามกดขี่หรือจำกัด อิสรภาพของ เด็ก

2. ผู้ปกครองใจวิธีการควบคุม หรืออิสรภาพแก่วัยรุ่นในทางที่ไม่เหมาะสมและไม่เข้าใจ เด็กทั้งสอง เพศคือพอ

3. แม่พ่อแม่จะยอมให้ลูกมีอิสระในการตัดสินใจและเลือกโอกาสที่ตนเองต้องการ แต่พ่อแม่ยังไม่เต็มใจที่จะให้ลูกกระทำเช่นนั้น เป็นก้นว่า ไม่ยอมให้ลูกได้ตัดสินใจเองในบาง โอกาสที่สำคัญมาก แต่จะเ้ให้กระทำเฉพาะในสิ่งที่พ่อแม่คาดหวังเอาไว้เท่านั้น เด็กจึงเกิดความไม่พึงพอใจวิตกกังวล อันเป็นทางเ้ให้เขากระทำผิด

4. ผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะมองพฤติกรรมของ เด็กอย่าง ผู้ใหญ่ของ เด็ก มักแปลความหมายการกระทำของ เด็กด้วยมาตรฐานของตนเอง ทำให้มอง เห็นการกระทำบางอย่าง ของ เด็กไปในทางลบ และตีความหมายพฤติกรรมนั้น ๆ ของวัยรุ่นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม

5. พ่อแม่มีความไม่พึงพอใจในวิถีทาง การดำเนินชีวิตของตนเอง จึงพยายามควบคุม ความเป็นอยู่ของลูก และพยายามให้ลูกได้เข้าใจความรู้สึกที่แท้จริงของพ่อแม่ ซึ่งจะไปขัดกับ ความพึงพอใจของลูก //

*

เฟลมมิ่ง (Fleming, 1957 : 73) ได้ศึกษาสณภูมิทางจิตวิทยา เกี่ยวกับวัยรุ่น และสรุปว่าความขัดแย้ง ระหว่างพ่อแม่กับเด็กวัยรุ่น ซึ่งทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่สบายใจนั้น สาเหตุ ที่สำคัญอยู่ที่พ่อแม่ไม่มีความรู้ทางจิตวิทยาวัยรุ่น ไม่เข้าใจเด็กวัยรุ่นเพียงพอ เช่น พ่อแม่มัก จะบ่นว่า " เดี๋ยวนี้ลูกเราเปลี่ยนไปมาก " " เด็กสมัยนี้ดูแปลกจริง " หรือ " เด็กวัยรุ่น ไม่มีความเห็นอกเห็นใจพ่อแม่ " เป็นต้น จากความเห็นของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันในยุโรป และอเมริกาพบว่า ไม่มีวัยรุ่นคนใดที่ปราศจากความยุ่งยากในการดำเนินชีวิต สาเหตุที่ก่อให้เกิด ความยุ่งยากกับวัยรุ่นเช่นนี้ บางส่วนขึ้นอยู่กับความไม่บรรลุนิติภาวะทางอารมณ์ของ พ่อแม่/ มุกลักษณะบางอย่างของพ่อแม่ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจของ เด็ก/และยัง เกี่ยวข้อง กับประเพณี ของสังคม วัยรุ่นเป็นระยะระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ บางครั้ง เด็กแสดง พฤติกรรมแบบเด็ก บางครั้ง ก็แสดงออกเหมือนผู้ใหญ่ เด็กวัยรุ่นบางคนเก็บโตพร้อมด้วย ภาวะทางร่างกายและอารมณ์ บางคนก็ยังมึนงงและเป็นเด็กอยู่ และมีปัญหาจากพัฒนาการ ที่ไม่สมบูรณ์มี สิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่พอใจบางประการของวัยรุ่นนั้น พิจารณาได้จาก คำตอบที่ เกี่ยวกับคุณลักษณะของพ่อแม่ที่ เด็กต้องการ เมื่อ เปรียบเทียบคุณลักษณะของพ่อแม่ ที่เด็กต้องการกับคุณลักษณะที่เป็นจริงของพ่อแม่ เด็กบางคนพบว่าลักษณะของพ่อแม่ที่เป็นจริง นั้นไม่ใช่ลักษณะที่ตนพอใจเท่าใด

เกี่ยวกับคุณลักษณะของพ่อแม่ที่เด็กปรารถนา เทเลอร์ (Taylor) ได้สอบถามจาก เด็กวัยรุ่นประมาณ 700 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นอยากได้แม่เป็นแม่บ้านที่ดี มีเวลาที่จะอ่าน หนังสือพู่กัน และ เป็นเพื่อนเล่นกับคนบาง ส่วนพ่อ เด็กต้องการให้มีเวลาสำหรับตนพอสมควร

และให้ยอมรับถึงความกึกก้องของคนบ้าง (อ้างจาก Fleming, 1957 : 71 - 73)

✧ ความซัดเซงที่แตกต่างก็มีในแต่ละเพศและวัยต่าง ๆ โพลซัม (Folsom) (อ้างจาก Powell, 1963 : 268) ได้ศึกษาจากวัยรุ่นชาย 348 คน และวัยรุ่นหญิง 382 คน ได้ผลความซัดเซงระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ว่า วัยรุ่นชายซัดเซงกับพ่อแม่มากในเรื่องการไต่รถ การใช้เงิน และผลการเรียน ส่วนวัยรุ่นหญิงซัดเซงกับพ่อแม่ในเรื่องการทำงานมา การเข้าสโมสรหรือออกสังคม การแต่งกาย และการไปงานเลี้ยงตามลำพัง โพลซัม ยังพบว่าวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 13 - 15 ปี) จะมีความซัดเซงกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 16 - 18 ปี)

✧ พาวเวลล์ (Powell, 1963 : 267) ได้อ้างถึงการศึกษาเกี่ยวกับความซัดเซงระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ของ สโกรอฟสกา (Skorupska) ซึ่งศึกษาในโปแลนด์พบว่า ความซัดเซงส่วนมากเกิดขึ้นในบ้านโดยเฉพาะกับพ่อแม่มีมากที่สุด ส่วนมากมักเกิดกับแม่หรือเกิดขึ้นทั้งกับพ่อและแม่ หายากที่จะเกิดความรู้สึกซัดเซงเฉพาะกับพ่อคนเดียว สาเหตุของความซัดเซงก่อนอาจซับซ้อนและสัมพันธ์กัน ปัญหาต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกซัดเซงคือ ความคิดเห็นที่ต่างกัน ความเม่งวอกของผู้ใหญ่ในเรื่องอิสรภาพของเด็ก บุคลิกลักษณะและการแสดงออกของผู้ใหญ่ และรวมทั้งเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งหมด

ในปี ค.ศ. 1955 ลิกเซียน (Liccione, 1955 : 421 - 426) ได้ศึกษาเด็กหญิง 200 คน อายุ 9 - 17 ปี โดยใช้ Thematic Apperception Cards ได้ผลว่า ทุกระดับอายุเด็กจะมีความซัดเซงกับแม่มากกว่ากับพ่อ

✧ ในปี ค.ศ. 1956 แองเจลิโน (Angelino, 1956 : 779 - 782) ได้ศึกษาถึงความเป็นอยู่ ความรู้สึกที่รุนแรง และลักษณะความซัดเซงระหว่างแม่กับลูกสาว เก็บรวบรวมเรื่องเสื่อน้ำ เครื่องแต่งกาย กิจนิสัย กิริยามารยาท โดยส่งแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่า ในชนชั้นที่ต่างกัน ความซัดเซงก็แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของโพลซัม (Folsom, 1943 : 39) ว่าปัญหาการปรับตัวและมีอิทธิพลของเด็กที่ต่างชนชั้น จะมีความแตกต่างกันด้วย

* ไซมอนส์ (Symonds) (อ้างจาก Hurlock, E.B., 1967 : 297) ใ้ศึกษาพบว่าผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและโครงสร้างทางเศรษฐกิจทำให้ลักษณะนิสัย สัมพันธ์ และความสนใจของกนในกานต่าง ๆ เปลี่ยนไปด้วย อันจะก่อให้เกิดปัญหา ความเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมแบบเมือง ความคิดเห็น กำนิยมของวัยรุ่นก็เปลี่ยนไปด้วย ส่วนกำนิยมเก่า ๆ ที่พ่อแม่เคยรับเอาไว้เมื่อสมัยเป็นเด็ก ก็กลายเป็นสิ่งที่ล้าสมัย

* ผลการศึกษาของ สโตตต์ (Stott, 1940 : 325 - 329) พบว่าในสังคมแบบชนบท แม่มีความเข้าใจและมีทัศนคติที่ตรงกับลูกสาวของคนมากที่สุด แต่สำหรับพ่อนั้นมีทัศนคติที่ตรงกับลูกสาวน้อย อาจจะถูกแว่นม้างกับเด็กวัยรุ่นที่เข้าใจชีวิตไม่มันเป็นนอย่างที่นอกจากนั้นยังพบว่าพ่อแม่ที่อายุมากมีความต้องการที่จะบังคับกับลูกวัยรุ่นมากกว่าพ่อแม่ที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งนี้ตรงกับผลการศึกษาของ เฮอร์ล็อก (Hurlock, E.B., 1967 : 297 - 299) ที่พบว่า อายุของพ่อแม่มีผลต่อบรรยากาศภายในบ้าน และทำให้เกิดความขัดแย้งได้ เช่น

1. พ่อแม่ที่อายุมาก ไม่ค่อยมีโอกาสร่วมกิจกรรมกับเด็ก เพราะสุขภาพไม่อำนวย
2. พ่อแม่ยิ่งอายุห่างจากเด็กมาก ก็ยิ่งยากที่จะมองเห็นถึงความสำคัญของอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น พ่อแม่ไม่อาจจะยอมเปลี่ยนความคิดง่าย ๆ เกี่ยวกับความต้องการหรือความคิดเห็นของวัยรุ่น

3. ลูกมักไม่พอใจที่เห็นพ่อแม่ของตนแตกต่างจากคนอื่น เช่น อาจด่าว่าพ่อแม่ของกนอื่น ึ่งมีผลต่อการแต่งกาย การร่วมกิจกรรม และบุคลิกภาพในกานต่าง ๆ

4. พ่อแม่ที่อายุน้อยบางกนมีความรู้สึกวาทนเองทำหน้าที่ของพ่อแม่ไม่ได้ก็พอ ทำให้เกิดความกังวลใจ และปฏิบัติต่อกันไม่คงเส้นคงวา

5. พ่อแม่ที่อายุมาก มักจะหึงหวงแก่ลูกสูง จนเกินความสามารถของ เด็ก และมักจะคอยกักเกื้อน เกี้ยวเซื้อมอวย ๆ เพื่อได้เด็กได้เป็นตามความตั้งใจของพ่อแม่

6. พ่อแม่ที่อายุต่างกัน ความสนใจและกำนิยมจะแตกต่างกันไป โดยเฉพาะวิธีอบรมลูก แต่ส่วนมากแม่อายุน้อยกว่าพ่อ แม่จึงมีโอกาสใกล้ชิดกับลูกและเข้าใจลูกได้ดีกว่า

เอกสารและการวิจัยในประเทศ



* (X)

สมศักดิ์ ประจวบ (สมศักดิ์ ประจวบ, 2506 : 40 - 41) ได้สำรวจ

ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ใ้พบปัญหาที่นับได้ว่า เป็นความขัดแย้งของ เด็กวัยรุ่นรวมอยู่ในปัญหาทางครอบครัว ก็คือมีความเห็นไม่ตรงกันกับผู้ปกครอง ถูกห้ามออกนอกบ้านในเวลาว่างกัน ผู้ปกครอง ไม่เข้าใจเด็ก

(X) ลบ

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการทางจิตของ เด็กวัยรุ่น

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

ความต้องการพื้นฐานของบุคคลนั้นมีอยู่สองประการคือ ความต้องการทางกาย (Physiological needs) และความต้องการทางจิต (Psychological needs) ความต้องการทางกายได้แก่ ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย ฯลฯ ส่วนความต้องการทางจิตได้แก่ ความต้องการความรัก (Affection) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement) ความต้องการอิสรภาพ (Independence) ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ (Affiliation) ความต้องการการยอมรับนับถือ (Prominence)

เพื่อความต้องการทางจิตของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเป็พฤติกรรมต่าง ๆ เป็นทางออก ซึ่งแบ่งออกเป็นหลายประเภทคือ ปฏิกริยาถดถอย (Withdrawal) ปฏิกริยาเพ้อฝัน (Fantasy) ปฏิกริยาก้าวร้าว (Aggression) ซึ่งเป็นลักษณะที่เป็อันตรายต่อสังคมมากที่สุด

แอสตรง (Strang, 1957 : 80) ได้ศึกษาพบว่าในระหว่างที่เด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น โรงเรียนและเพื่อน ๆ จะสนองความต้องการใหม่ ๆ ซึ่งพ่อแม่ไม่สามารถสนองได้ (นั่นคือความต้องการตำแหน่งทางสังคม) โดยธรรมชาติแล้ว เด็กวัยรุ่นมีความต้องการผลสัมฤทธิ์อันจะทำได้เขามีความมั่นใจในตนเองมากมั้นและมีทัศนคติที่ค้คตนเอง แต่เด็กวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับตนเอง ซึ่งอาจเนื่องจากเด็กวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีระอย่างรวดเร็ว และชอบเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ว่าหากพ่อแม่ลำเอียงและไม่ยุติธรรมต่อลูก

เด็กจะนับถือตนเองน้อยลง พ่อแม่บังคับหรือเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป เด็กก็จะไม่มีความสุข เด็กที่รู้ว่าพ่อแม่รัก เกียจคนมักเป็นเด็กก้าวร้าวหรือมีฉะนั่นก็เป็นเด็กดกอดย.

ดูแสด กับ ไตรรอก (อ้างจาก Garrison , 1956 : 218 - 219) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของเด็กวัยรุ่น พบว่าความต้องการมีอิสรภาพและมีอำนาจที่ปรากฏในเด็กวัยรุ่นเป็นสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่อื่น ๆ .

กิสเซิล (Kissel, 1967 : 17) ได้วิจัยเรื่องความวิตกกังวลและไมตรีสัมพันธ์ของ เด็กเถเร โดยแยกเด็กชายเถเรออกเป็นสองพวกคือ พวกที่มีความวิตกกังวลสูงและพวกที่มีความวิตกกังวลต่ำ แล้ววัดความวิตกกังวลและไมตรีสัมพันธ์ ผลการค้นคว้าปรากฏว่าเด็กเถเรที่มีความวิตกกังวลสูง จะมีความต้องการไมตรีสัมพันธ์สูงกว่า

ความผลการศึกษาของสองสามีภรรยาตระกูล กลูก (Glueck) (อ้างจาก ประสาทหลักศิลา, 2514 : 121) พบว่าความวิตกกังวลที่อยู่ในระดับสูงนั้นมีมากทั้งในเด็กเถเรและเด็กธรรมภา แม้ว่าการศึกษาทางลกระดับความวิตกกังวลในโลกต่ำลงและการลดภาวะการขัดแย้งทางอารมณ์ได้ต่ำลงจะเป็นผลให้ความเป็นพาลเถเรกนน้อยลงได้ และอาจเป็นผลให้ลกระดับความไม่ปกติทางส่วนบุกกลและทางสังคมลงก็เห็นได้ ความแตกต่างระหว่างเด็กเถเรและเด็กธรรมภา นั้น ไม่แตกต่างกันโดยแท้จริงในทางลักษณะของปัญหาทางจิต

เมกินุส (Medinus, 1967 : 155) ได้ศึกษาถึงเด็กที่ไม่ยอมรับตนเองหรือรังเกียจตนเอง พบว่า เป็นผลเนื่องมาจากกาที่พ่อแม่ไม่ยอมรับเด็กหรือรังเกียจเด็ก และทั้งสองประเภทนี้ก็เป็นผลมาจากกาที่พ่อแม่ไม่ยอมรับตนเอง ดังนั้นการเลี้ยงดูและการปฏิบัติตัวของพ่อแม่ต่อเด็กวัยรุ่นก็น่าจะมีความสัมพันธ์กับการยอมรับหรือการไม่ยอมรับตนเองของพ่อแม่ด้วย

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

ละม้ายมาศ ตรีศักดิ์ (ละม้ายมาศ ตรีศักดิ์, 2512 : 29) ได้ทำการสำรวจ
เบื้องต้นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความถ่วง การพัฒนาทางจิตและปฏิกิริยาของ เยาวชน
โดยละเอียด ผู้เขียน โดยใจแนบสอบถามที่ผู้มาได้ศึกษาไว้ ได้พบว่า เด็กวัยรุ่นไทยมีความถ่วง
การทางจิตสูงสุดในด้านความถ่วง การความรักความ เป็นดูจากผู้อื่น ความถ่วง การบิดรภาพ
เป็นที่สอง ความรู้สึกว่าการกระทำตนได้มีประโยชน์แก่ผู้อื่น เป็นที่สาม ความถ่วง การ เป็นส่วน
หนึ่งของคณะเป็นที่สี่ และความถ่วง การผลสัมฤทธิ์น้อยที่สุด,

วารีย์ นุ่นประสิทธิ์ (วารีย์ นุ่นประสิทธิ์, 2513 : 75) ได้ศึกษาเปรียบเทียบและ
หาความสัมพันธ์ระหว่างความถ่วง การทางจิตและความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นที่มีร่างกาย
พิการ และ เด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายปกติ พบว่าความถ่วง การผลสัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับ
ความวิตกกังวลในของก็ประกอบใดเลย ไขว้ของ เด็กพิการหรือเด็กปกติ และพบว่า เด็ก
พิการที่มีความถ่วง การการยอมรับนับถือมากก็จะมี ความถึง เกือบมาก แต่เด็กปกติที่มีความ
ถ่วง การการยอมรับนับถือมากจะ ไม่มีความวิตกกังวลใด ๆ เลย และได้พบว่า เด็กปกติจะ
มีความถ่วง การ ไม่ตรีสัมพันธ์หากแต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างความถ่วง การ
ไม่ตรีสัมพันธ์กับการ เป็นคนควบคุมตนเองได้ การทำตามกฎของสังคม แต่เด็กพิการที่มีความ
สัมพันธ์

น.พนธ์ สัมมา (น.พนธ์ สัมมา, 2514 : 39) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความถ่วง
การทางจิตและความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลาง กับ เด็กวัยรุ่น
ในโรงเรียนพบว่า เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความถ่วง การผลสัมฤทธิ์และ ไม่ตรีสัมพันธ์มากกว่า
เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดคน เดียวและ เด็กวัยรุ่นที่ทำผิด เป็นกลุ่ม เด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีความถ่วง
การการยอมรับนับถือ ไม่แตกต่างกับ เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลาง ทั้งสองประ เภท
และ เด็กวัยรุ่นที่ทำผิดทั้งสอง ประ เภทก็ ไม่มีความถ่วง การแตกต่างกับเลย ส่วนอันดับความ
มากน้อยของความถ่วง การทางจิตปรากฏดังนี้ เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน มีความถ่วง การผล
สัมฤทธิ์ เป็นอันดับ 1 ความถ่วง การไม่ตรีสัมพันธ์ เป็นอันดับ 2 ความถ่วง การการยอมรับ
นับถือเป็นอันดับ 3 ส่วน เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลางทั้งสอง ประ เภท

มีบทความจะวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์นี้ กับ... 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

มีความต้องการผสมพันธุ์ เป็นอันดับ 1 และมีความต้องการการยอมรับนับถือและไมตรีสัมพันธ์ เป็นอันดับ 2

สมมุติฐานในการศึกษาก่อนหน้า

✓ จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก่อนหน้า ถึงที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาตั้งสมมุติฐานในการศึกษาก่อนหน้านี้

15

1. วัยรุ่นหญิงมีความซัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นชาย ✓
2. วัยรุ่นก่อนต้นมีความซัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นตอนปลาย ✓
3. วัยรุ่นที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน มีความซัดแย้งกับพ่อแม่ต่างกัน ✓
4. 15 วัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่มาก มีความซัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่ น้อย ต่างกรณี 25 ✓
5. วัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่มีสถานภาพทาง เศรษฐกิจต่างกัน มีความซัดแย้งกับพ่อแม่ต่างกัน ✓
6. ความซัดแย้งของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับความต่อง การทางจิตของวัยรุ่น
7. 15 วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งกับพ่อแม่ น้อย มีความต่อง การทางจิตแตกต่างจากวัยรุ่นที่มีความซัดแย้งกับพ่อแม่มาก

บทที่ 3

วิธีการในการศึกษากันคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษากันคว้านี้ คณะผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะสอบถามกับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้แบบ Purposive Sampling ตามเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาล ที่มีนักเรียน นักศึกษา ในระดับวัยรุ่น ศึกษาอยู่

2. ในบางโรงเรียนถ้ามีการจัดชั้นเรียนกึ่งอาชีวศึกษาเรียนเป็นเกณฑ์ ก็ขอ กลุ่มตัวอย่างจากชั้นที่เรียนคือและชั้นที่มีผลการ เรียนตัวอย่างชัดเจน

3. ตัวแทนของนักเรียนวัยรุ่นทุกคน เลือกนักเรียนที่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และวัยรุ่นตอนปลายให้นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา เป็นตัวแทนในแต่ละวัย

4. โรงเรียนหรือวิทยาลัยที่เลือกศึกษา ต้องมีความสะดวกในการไปติดต่อและ ความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน นักศึกษาเป็นอย่างถี่และจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง

5. กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนวัยรุ่นทุกคน เป็นนักเรียนสายสามัญ ซึ่งเมื่อจบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อาจจะแยกไปเรียนต่อทั้งในสายสามัญ หรือสายอาชีพ ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายหรือวิทยาลัยต่าง ๆ ทางสายอาชีพ ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นตอนปลาย จึงมีทั้ง นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักศึกษาในวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นตัวแทนทั้งสายสามัญ และ สายอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการศึกษากันครั้งนี้ แยกไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างจากเนกตาปโรงเรียน เพศ และระดับเก่าๆ

โรงเรียน - วิทยาลัย	จำนวน				รวม
	หญิง		ชาย		
	วัยรุ่น ตอนต้น	วัยรุ่น ตอนปลาย	วัยรุ่น ตอนต้น	วัยรุ่น ตอนปลาย	
วิทยาลัยครูระยอง	-	30	-	32	62
โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์	30	28	25	30	113
โรงเรียนพุทธรังษีพิบูล	30	-	24	-	54
วิทยาลัยครูสุนทรียะ	-	30	-	30	60
โรงเรียนทวิธาภิเศก	-	-	48	32	80
โรงเรียนสตรีวัชรพงษ์	62	30	-	-	92
รวม	122	118	97	124	461

7 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล 2 ชุดคือ

- แบบสอบถามความต้องการทางจิต ของ นพนธ์ สัมมา ซึ่งได้ปรับมาจาก PYOI Scale ของ Higgs (1965) เป็นแบบสอบถามแสดงถึงความต้องการส่วนบุคคล คือ ความต้องการบุคคลิษฐ์ (Achievement) ความต้องการการยอมรับนับถือ (Prominence) ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ (Affiliation) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ แต่ละข้อจะมีตัวเลือก 3 ตัว คือ ก ข ค แต่ละตัวเลือกจะวัดความต้องการทั้งสามด้านดังกล่าว

ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อ 1 ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อ

ก. ได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน ข. ได้ทำงานเสร็จไปเรียบร้อยแล้ว ค. ได้รับคำชมเชย

เมื่อผู้ตอบคำถามรู้สึกว่ามีความสุขเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน เป็นบางครั้ง ก็อาจให้คะแนน

ข้อ ก. 3 คะแนน โดยเขียนอักษร ก. ลงในช่อง 3 และบาง ๆ จึงจะรู้สึกว่ามีความสุข
เมื่อได้ทำงานเสร็จไปเรียบร้อยแล้วก็ได้คะแนนข้อ ข. 2 คะแนน โดยเขียนอักษร ข. ลงในช่อง
และถ้ารู้สึกเป็นสุขทุกครั้งที่ได้รับคำชมเชย ก็อาจให้คะแนนข้อ ก. 5 คะแนน โดยเขียน
อักษร ก. ลงในช่อง 5 การตอบจึงเป็นดังนี้

ข้อ	น้อยที่สุด 1	ปานกลาง 2	บางครั้ง 3	บ่อย ๆ 4	มากที่สุด 5
1		ข	ก		ก
2					

2. แบบสอบถามความซัดเซงของเด็กวัยอนุบาลที่มีพ่อ/แม่ ซึ่งคณะผู้ศึกษาค้นคว้าช่วยกัน
สร้างขึ้น

แบบสอบถามความซัดเซงได้มาจากการรวบรวมคำตอบจากเด็กเรียนแล้วนำมาสร้าง
เป็นแบบสอบถาม ซึ่งป่วอยู่ 2 ตอนด้วยกัน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของเด็กวัยอนุบาลและพ่อแม่
ของเด็ก ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ ดั้งที่อยู่อาศัย
ของเด็ก จำนวนสมาชิกในครอบครัว และอายุของพ่อแม่

ตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
เกี่ยวกับความซัดเซงของเด็กวัยอนุบาลที่มีพ่อแม่ในถิ่นต่าง ๆ จำนวน 58 ข้อ โดยให้เด็กเรียน
พิจารณาจากเหตุการณ์ในแต่ละข้อว่า เด็กเรียนไม่พอใจต่อการกระทำตามเหตุการณ์นั้น ๆ ใน
ระดับใดมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ท่านเกิดความรู้สึกไม่พอใจเพียงใดต่อเหตุการณ์ต่อไปนี้แต่ละข้อ ซึ่งเป็นกรกระทำ
ของพ่อแม่

ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	จู้จี้ให้ทำการบ้านบ่อย ๆ					
2	ไม่อนุญาตให้เลือกเรียนวิชาที่ท่านชอบ					

ในการตอบให้นักเรียนพิจารณาความรู้สึกไม่พอใจของตัวเอง ตามระดับมากน้อย
ในเหตุการณ์แต่ละข้อ เมื่อใกล้แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ๆ
มาตราส่วนประมาณค่าทั้ง 5 มีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ระดับความรู้สึกไม่พึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อการกระทำ ของพ่อแม่มากที่สุด
มาก	หมายถึง	ระดับความรู้สึกไม่พึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อการกระทำ ของพ่อแม่มาก
ปานกลาง	หมายถึง	ระดับความรู้สึกไม่พึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อการกระทำ ของพ่อแม่เป็นบางครั้งบางคราว
น้อย	หมายถึง	ระดับความรู้สึกไม่พึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อการกระทำ ของพ่อแม่ น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ระดับความรู้สึกไม่พึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อการกระทำ ของพ่อแม่ น้อยมากจนเกือบจะไม่มีเลย

เกณฑ์ในการให้คะแนน

มากที่สุด	เท่ากับ	5
มาก	เท่ากับ	4

ปานกลาง	เท่ากับ	3
น้อย	เท่ากับ	2
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1

การสร้างแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล คณะผู้ศึกษาได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ได้ศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับความซัดแย้งของเด็กวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ของ บล็อก (Block, 1937:192 - 206) และผลการวิจัยของบุคคลอื่น ๆ อีก เป็นแนวทางที่จะให้คณะผู้วิจัยได้ทราบถึงลักษณะความซัดแย้งที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก
2. สืบรวาดลักษณะความซัดแย้งในค่านต่าง ๆ ที่วัยรุ่นมีต่อพ่อแม่ โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 ของโรงเรียนสมุทรปราการ กับโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รวบรวมลักษณะความซัดแย้งต่าง ๆ สร้างเป็นแบบสอบถามไว้จำนวนข้อคำถาม 136 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปทดลองสอบกับนักเรียนวัยรุ่นในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 โรงเรียนสมุทรปราการ, โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, โรงเรียนสหราษฎร์วิทยา จังหวัดนครปฐม, โรงเรียนวชิรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร, โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษดิ์ และวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา รวมจำนวนทั้งสิ้น 119 คน

๑ การวิเคราะห์แบบสอบถาม

กระทำตามลำดับขั้นดังนี้

1. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
3. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

กระทำตามลำดับขั้นดังนี้

1. ตรวจสอบคะแนนของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 119 ชุด
2. นำคะแนนมาเรียงกันด้วย จากสูงไปหาค่า เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 27% จากกลุ่มตัวอย่าง 119 คน เพราะฉะนั้นจะได้กลุ่มที่มีความซัดแย้งสูงและกลุ่มที่มีความซัดแย้งต่ำ กลุ่มละ 41 คน
3. หากคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อ ของกลุ่มที่มีความซัดแย้งสูงและกลุ่มที่มีความซัดแย้งต่ำ
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ในแต่ละข้อระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t -test (Guilford, 1965 : 185) ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

- t เป็นค่าสถิติที่จะแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ
- \bar{x}_1, \bar{x}_2 แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
- N_1, N_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
- s_1^2, s_2^2 แทนค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

ในการคัดเลือกข้อคำถาม ใช้ค่า t เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเอาข้อคำถามที่มีค่า t สูงไว้จำนวน 58 ข้อ (ซึ่งค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ แสดงไว้ในภาคผนวก) ฉะนั้นข้อคำถามที่คัดไว้ทั้ง 58 ข้อ จึงนำมาเป็นแบบสอบถามความซัดแย้งฉบับจริง

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว มาหาความเชื่อมั่นแบบ Split Half Method โดยการนำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว คัดเอาเฉพาะที่มีคะแนนเฉลี่ย

ในแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 รวมทั้งพิจารณาถึงควาถี่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กจริง ๆ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ใคช่อกำตามจำนวน 50 ช่อก แล้วนำไปทดสอบที่โรงเรียนสมุทรปราการอีกรั้งหนึ่ง แล้วนำมาแบ่งการกรวจะแฉะของแบบทดสอบนั้นเป็น 2 ตอน คือกรวช่อกั้งแฉะของใค้กทุกถนครั้งหนึ่งก่อน แล้วจึงกรวช่อกของใค้กั้งหมก นำคะแนนั้งหบกของช่อกั้งแฉะช่อกั้ง บาคำค่าสเลสิกันร้อถนมาจะเป็นค่าความเชื่อมั่นจากสูตร

สูตรที่ใช้คือ

$$r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

(Garrett, 1969 : 143)

- $r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}$ แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครั้งฉับมี
- $\sum X, \sum Y$ แทนผลรวมของคะแนนช่อกั้งแฉะช่อกั้งตามลำดับ
- $\sum X^2, \sum Y^2$ แทนผลรวมของผลกฏของคะแนนช่อกั้งแฉะช่อกั้งตามลำดับ

แบบทดสอบนี้ไค้ค่าความเชื่อมั่นจากค่าทดสอบครั้งฉับมีเท่ากับ 0.807 จากค่าความเชื่อมั่นครั้งฉับมี นำมาปรับแก้เป็นค่าความเชื่อมั่นั้งฉับมีโดยใ้สูตร

$$r_{II} = \frac{2r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}}{1 + r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}}$$

(Garrett, 1969 : 339)

ไค้ค่าความเชื่อมั่นของช่อกั้งทดสอบั้งฉับมีเท่ากับ 0.893

การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

สำหรับค่าทางเที่ยงตรงของแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยไค้หาค่าความเที่ยงตรงทางโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์กับแบบสอบถามความวิตกกังวล ของ ประสิทธิ์ บัวกลี่ สร้างขึ้นซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.721 (N เท่ากับ 416) คณะผู้วิจัยไค้นำแบบสอบถามความซัดแย้ง และแบบสอบถามความวิตกกังวลไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน และนำมาหาค่าสหสัมพันธ์แบบสอบถามั้ง 2 ฉับมี ไค้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.238 (P < .05)

๘ วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้วิธีการให้นักเรียนวัยรุ่นตอบแบบสอบถาม โดยได้เดินทางไปตามโรงเรียนและวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนวัยรุ่นทำ ในการตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านคำถามให้เข้าใจและลงมือตอบข้อคำถามต่าง ๆ ลงในกระดาษคำตอบของตน ในการเก็บข้อมูลระดมพร้อมกันเป็นกลุ่ม และไม่กำหนดเวลาโดยให้นักเรียนตอบตามสบาย (โดยเฉลี่ยเด็กใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง) เมื่อเสร็จแล้วก็เก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กมาเป็นกลุ่มตัวอย่างประกอบการวิจัยต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. หากความถี่ของแต่ละหัวข้อปัญหา เพื่อจัดลำดับความชุกแข็งที่เกิดขึ้นกับเด็กจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ที่อยู่ที่อยู่ อายุของพ่อแม่ และหาจำนวนร้อยละที่เด็กมีความชุกแข็งกับพ่อแม่

2. หากค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวน (Variance) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความชุกแข็ง t - test

3.1 ความแตกต่างระหว่างเพศใช้ t - test

3.2 ความแตกต่างระหว่างอายุใช้ t - test

3.3 ความแตกต่างระหว่างท้องที่ที่อยู่ใช้ t - test

3.4 ความแตกต่างระหว่างอายุของพ่อแม่ใช้ t - test

3.5 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมใช้ F - test

3.6 ค่าสัมพันธระหว่างความชุกแข็งกับความถี่ของการต่างจิตใช้

Product Moment Correlation (Guilford, 1965 : 97)

3.7 ใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของความถี่ของการต่างจิตระหว่างเด็กที่มีความชุกแข็งกับพ่อแม่มาก กับเด็กที่มีความชุกแข็งกับพ่อแม่น้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาจะแยกกล่าวเป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1) แสดงการจํากัดค่าความซัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่ แยกตามลักษณะที่
เกิดขึ้นตาม เพศ วัย สถานทางเศรษฐกิจสังคม ภูมิภาค ภูมิภาค อายุของพ่อแม่ และแสดงร้อยละ
ของวัยรุ่นที่มีความซัดแย้งคือพ่อและแม่

ตอนที่ 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของความซัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่
แยกตาม เพศ วัย สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ภูมิภาค และอายุของพ่อแม่

ตอนที่ 3) ทดสอบความสัมพันธ์และเปรียบเทียบระหว่างความซัดแย้งกับพ่อแม่และ
ความต้องการทางจิตของวัยรุ่น

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกันในการแปลความหมาย จึงขอกำหนด
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่ม
X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติจากการแจกแจงของ t
0	SS	แทน Sum Square

MS	แทน Mean Square
df	แทน degree of freedom
F	แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงของ F
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตอนที่ 1 แสดงลำดับความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่

ตาราง 2 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นชายมีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ชอบยกเอาพี่น้องหรือเพื่อนบ้านขึ้นมาเป็นตัวอย่าง	717
2	6	ชอบย่ำให้เอาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	703
3	11	ชอบให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรต้องได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไม่ถูกบน	683
4	42	พ่อแม่คิดและทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็กสมัยนี้	677
5	47	จูบนว้า เกี่ยวกับการที่ถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	650
6	23	ไม่ค่อยอนุญาตให้ออกนอกบ้าน หรือไปเที่ยว เพราะกลัวเสียเวลาทำงานอื่น กลัวไปจ้องหรือหิ้ว หรือกลัวมีความประหลาดเสียหาย	640
7	30	ชอบให้คบและเอาอย่างเพื่อนที่เมวรอบ	635
8	49	ถูกถือว่าการไปถูกกีฬา ดูภาพยนตร์ ดูการละเล่น เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ แต่พ่อแม่มักบ่นว่า และไม่ค่อยอนุญาตให้ไป	631
9	50	ไม่ค่อยอนุญาตให้ไปทัศนารหรือเดินทางไกล	633
10	1	เวลาจะทำงานส่วนตัว เล่น หรือพักผ่อน มักจะบ่นและย่ำให้สนใจในการเรียนจนรู้สึกรำคาญ	631

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นชายมีมากที่สุดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการถูกเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านหรือพี่น้อง ให้เอาอย่างคนที่เรียนเก่ง การยกถือความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ จูบนว้าเรื่องเล็กน้อย กวักขึ้นเรื่องการคบเพื่อน การออกนอกบ้านและการใช้เวลาว่าง

ตาราง 3 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นชายมีน้อยที่สุด

อันดับ	ชวท	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน	467
2	21	มักมีเรื่องถกเถียงทะเลาะวิวาทกับคนบ้านใกล้เรือนเคียงจนดูถูกร่างกาย	473
3	34	มักเที่ยวช้อยให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	529
4	17	คำทนิเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัยฐานะ รูปร่างลักษณะของลูก	531
5	32	สู้เรื่องการรับประทานอาหารเช้า เว้น กำหนดให้รับประทานอาหารเช้าเป็นเวลา และคอยเตือนให้รับประทานอาหารเช้าที่มีประโยชน์	534
6	29	ไม่ชอบให้พาเพื่อนมาที่บ้านหรือติดต่อกับเพื่อนฝูงมากๆ เข้มงวดหมายติดต่อกับโทรศัพท์มือถือ	536
7	22	พ่อแม่ชอบทะเลาะกันเอง หรือความเห็นของพ่อแม่ไม่ตรงกัน หรือมักบังคับให้ลูกลดหย่อนความเห็นของตน	539
8	8	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย หรือให้ไม่คงที่	541
9	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างเข้มงวดกวดขัน	543
10	40	ไม่ค่อยอนุญาตให้ไปงานรื่นเริงต่างๆ งานงานเต้นรำของโรงเรียน	516

จากตาราง 3 จะเห็นว่าความขัดแย้ง 10 อันดับที่มีวัยรุ่นชายมีน้อยที่สุดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน การให้ไปทำบุญ การแต่งกาย การรับประทานอาหารเช้าตามหลักโภชนาัย การพาเพื่อนมาบ้าน ความขัดแย้งระหว่างพ่อกับแม่ ปัญหาการไร้เงิน การกบฏเพื่อนต่างเพศและการไปงานรื่นเริง

ตาราง 4 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นหญิงมีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ขอขยอกเอาของหรือเพื่อนบ้านขึ้นมาเป็นตัวอย่าง	836
2	47	จูบหน้าเกี่ยวกับเรื่องที่สุดเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	827
3	37	แสดงความรักอย่างยิ่งต่อลูกๆ	802
4	11	ขอให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรต้องได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไม่ถูกบน	784
5	36	มักลงโทษอย่างรุนแรง เมื่อเกิดการผิดไหมโ	775
6	42	พ่อแม่ กัดและทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเดกสมัยนี้	760
7	50	ไม่ค่อยอนุญาตให้ไปทัศนเขาจรหรือเดินทางไกล	751
8	57	พ่อแม่สนใจธุระอันมากกว่า ไม่ค่อยเอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร	741
9	20	ยังมีเรื่องดกเถียงว่ากสาวกับกนในบ้านจนทนรำกาย	740
10	51	กอนออกนอกบ้านต้องขออนุญาตทุกกรั้ง และต้องข้แจงเกี่ยวกับ การออกนอกบ้าน ว่าไปไหน ไปอย่างไร ไปกับใคร	739

จากตาราง 4 จะเห็นว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นหญิงมีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถูกเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านหรือพี่น้อง การจูบเรื่องเล็กน้อย การแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ การยึดความคิดของพ่อแม่เป็นใหญ่ ความยุติธรรมต่อลูกๆ การที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูกๆ การว่ากล่าวกับกนในบ้าน และปัญหาการออกนอกบ้านของลูกๆ

ตาราง 5 คัดบ่งภาวะความขัดแย้ง 10 อันดับด้วยวิธีหาค่าความถี่สัมพัทธ์

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	33	บ่นว่าหรือ ไม่อนุญาตลูกเกี่ยวกับการดูหนัง	467
2	54	มักเที่ยวเชิญให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	503
3	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาดูทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ	518
4	18	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้หนวดเครา และการใส่เครื่องสำอาง	531
5	17	คำทักเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัยฐานะ รูปร่างลักษณะของลูก	556
6	31	กวดขันเกี่ยวกับการคบเพื่อนที่พูดจาไม่สุภาพ ดื่มสุรา ดูหนัง เล่นการพนัน เที่ยวเก่ง ฯลฯ	560
7	41	รู้เรื่องความสะอาดของร่างกาย ขาวของเครื่องใช้	562
8	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนฝูงเพศตรงข้ามจนกวักขัน	563
9	39	ย่ำว่า ให้ ทำดี ทำดี	581
10	10	กังวลกับสุขภาพของลูกมากเกินไป เช่น ไม่ให้นอนดึก หรือเตือนให้รับประทานยา หรือให้ไปหาหมอบ่อยๆ	586

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่าภาวะความขัดแย้ง 10 อันดับด้วยวิธีหาค่าความถี่สัมพัทธ์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การห้ามดูหนัง การให้ไปทำบุญ การแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ปัญหาการแต่งกาย การคบเพื่อน รู้เรื่องความสะอาด การคบเพื่อนต่างเพศ การย่ำให้ทำดี และความกังวลกับสุขภาพของลูกมากเกินไป

ตาราง 6 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นตอนต้นมีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อ	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ชอบยกเอาพี่น้องหรือเพื่อนบ้านขึ้นมาเป็นตัวอย่าง	797
2	47	รู้ว่า บ่นว่า เกี่ยวกับ เรื่องที่ถูกเห็นว่า เป็นเรื่องเด็กนอกรีต	727
3	42	กึ่งและทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็กสมัยนี้	725
4	11	ขอให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรก็องได้รับความเจ็บปวดจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไขว่คว้า	723
5	37	แสดงความเอาแต่ใจตอผู้ปกครอง	709
6	38	มักดงโทนขยงรุนแรงเมื่อเกิดอารมณ์โมโห	700
7	20	มักมีเรื่องถกเถียงว่ากัคนในบานจนถูก รำกาย	692
8	49	ถูกถือว่าการไปถูกกีฬา ถูกาพนคร ถูกการละเล่น เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ แต่พ่อแม่บักบเวา และไม่ยอมอนุญาตให้ไป	687
9	35	ยึดถือประเพณีดั้งเดิมมากเกินไป จนไม่ฟังเหตุผลของผู้ปกครอง	677
10	23	ไม่ค่อยอนุญาตให้ออกนอกบ้านหรือไปเที่ยวเพราะกลัวเสียเวลาทำงานอื่นๆ กลัวเป็ชองทริย หรือกลัวมีความประพฤดิเสียหาย	669

จากตาราง 6 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นตอนต้นมีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถูกเปรียบเทียบกับ พี่น้อง เพื่อนบ้าน การรู้เรื่องเด็กนอกรีต การยึดถือ ความกติกของพ่อแม่เป็นใหญ่ ความยุติธรรมต่อผู้ปกครอง การแสดงอารมณ์ บัญหากับคนในบาน การพักผ่อนหย่อนใจและบัญหาการออกนอกบ้าน

ตาราง 7 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นตอนต้นน้อยที่สุด

อันดับ	ข้อ	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน	474
2	33	บ่นว่าหรือไม่นุญาตัญญูเกี่ยวกับการสูบบุหรี่	484
3	13	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้ผมดเกราะ และการใช้เครื่องสำอาง	491
4	32	มักเที่ยวเตร่ให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	494
5	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างเข้มงวดกวดขัน	498
6	17	คำตักเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัย งานะ รูปร่างลักษณะของลูก	516
7	15	ข้อใจที่จะเล่าและเปรียบเทียบถึงการอบรมมารยาทและการวางตนในสมัยก่อน	537
8	24	ไม่ชอบให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะในเวลาดึกดางคืน	540
9	23	กังวลกับสุขภาพของลูกมากเกินไป เช่น ไม่ได้นอนจิต หรือเกือบให้รับประทานยา หรือให้ไปหาหมอบ่อยๆ	541
10	31	กวดขันเรื่องการกินเหล้าที่ลูกจาไม่สุภาพ กินสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เที่ยวเก่ง ฯลฯ	558

จากตาราง 7 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับที่วัยรุ่นตอนต้นน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การแบ่งเวลาให้ทำกิจกรรมต่างๆ การห้ามสูบบุหรี่ การแต่งกาย การให้ไปทำบุญ ปัญหาการกินเพื่อนต่างเพศ เปรียบเทียบการอบรมมารยาทกับสมัยก่อน กังวลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และปัญหาการกินเหล้า

ตาราง ๗ ดัชนีของความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นตอนปลายมีมากที่สุด

อันดับที่	ซอที	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	รอบขกเอาพี่น้องหรือเพื่อนมาเล่นที่บ้าน	756
2	47	รู้จักกับเพื่อนที่ดูถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	750
3	11	ขอให้อ่านความตกลงการ และคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรต้องได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไม่ถูกบ่น	744
4	6	ขอย้ายไปแถวข้างถนนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	710
5	51	ถอนถอนถอนทางตอนเช้าทุกครั้ง และต้องแจ้งเกี่ยวกับการ การถอนถอนถอน ว่าไปไหน ไปอย่างไร ไปกับใคร	724
6	50	ไปขอขออนุญาตให้ไปตีเทนนิส หรือเดินทางไกล	717
7	42	พ่อแม่บังคับทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความตกลงการ ของเด็กสมัยนี้	706
8	30	ขอใช้รถและเอาแบบอย่างเพื่อนที่พ่อแม่ชอบ	701
9	45	ขอไปเที่ยวบ้าน ไม่ขอให้ไปเล่นนอกบ้าน หรือไปบ้านคนอื่น	693
10	36	มักลงโทษอย่างรุนแรง เมื่อเกิดอารมณ์โมโห	680

จากตาราง ๗ จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นตอนปลายเป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถูกเปรียบเทียบเพื่อนมาเล่น การรู้จักเพื่อนที่ดูถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยของพ่อแม่เป็นใหญ่ การให้อาหารอย่างกะตือรือร้น การถอนถอนถอน การขอยืม และมักหาการแสดงอารมณ์ของพ่อแม่

ตาราง ๑ ลักษณะความขัดแย้ง 1๐ อันดับ ที่วัยรุ่นตอนปลายมีน้อยที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน	511
2	20	มักมีเรื่องถกเถียงทะเลาะวิวาทกับคนบ้านใกล้เรือนเคียงจนถูกรำคาญ	521
3	34	มักเที่ยวเชิญให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	536
4	33	บ่นว่าหรือไม่อนุญาตลูก เกี่ยวกับการสูบบุหรี่	559
5	๖2	จริงจังเรื่องการรับประทานอาหาร เช่น กำหนดให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา ทดยเตือนให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์	567
6	17	คำเหน็บเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่า ไม่เหมาะจะสวม เช่น ไปเหมาะสมกับวัย รูปร่างลักษณะของลูก ฯลฯ	573
7	6	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย และได้ไม่คงที่	590
8	32	จริงจังเกี่ยวกับมารยาทต่างๆ เช่น การรับประทานอาหาร ยืน เดิน นั่ง นอน การพูดจา และการวางตัวต่อหน้าบุคคลอื่น	592
9	54	ไม่รอบให้อ่านหนังสืออื่นๆ ที่ไม่ใช่ตำราเรียน	601
10	18	บ่นเกี่ยวกับทรงผม แว่น วัชนกเกรา และการใช้เครื่องสำอาง	602

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นตอนปลายมีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแบ่งเวลาในการทำกิจกรรม มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน การให้ไปทำบุญ การห้ามสูบบุหรี่ การรับประทานอาหารให้ถูกอนามัย การแก่งกาย การให้เงิน มารยาทต่างๆ และการอ่านหนังสืออื่นๆ ที่ไม่ใช่ตำราเรียน

ตาราง 10 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ -
สังคมระดับสูง บ่นมากที่สุด

อันดับที่	ข้อ	เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	56	เขินอายกับเพื่อนๆ ที่ไม่พอใจหรืออึดใจบรรยายอารมณ์เสียกับครู	73
2	51	กอดอกนอกบ้านของขออนุญาตทุกครั้ง และต้องขึงเงงเกี่ยวกับการออกนอกบ้านว่า ไ้ไหน ไ้ทำอะไร ไ้กับใคร	71
3	12	ชอบยกเอาของขวัญ หรือ เื่อเข้านรับมาเป็นของขวัญ	69
4	50	ไม่ถอยขออนุญาตไ้ไปทัศนจาร หรือเดินทางไกล	67
5	17	รู้ว่า บ่นว่า เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	66
6	42	พ่อแม่กักจะห้าตามความถี่เท่าๆ ไม่เข้าใจความตองการของเด็กในสมัยนี้	64
7	55	ไม่พอใจเมื่อทำกิจกรรมพิเศษๆ ให้เอาใจใส่แต่การเรียนเท่านั้น	63
8	35	ยี้กถือประเพณีดั้งเดิมมากเกินไป จนไม่รังเดตุผลของครู	62
9	30	มักดงโหนอย่างรุนแรง เมื่อเกิดอารมณ์โมโห	61
9	10	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้หนวดเกรา และการไว้เกรองสำอาง	61
9	45	ชอบให้อุ้มบ้าน ไม่ชอบไ้ไปเดินนอกบ้าน หรือบ้านถเว่น	61
10	49	ถูกถือว่าการไปดูกีฬา ดูทางยนตร์ ดูการละเล่น เป็ การพักผ่อนหย่อนใจ แต่พ่อแม่มักบ่นว่า และไม่ถอยขออนุญาตไ้ไป	60

จากตาราง 10 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูงมีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ของพ่อแม่ การยี้กถือวาทกคของพ่อแม่เป็นใหญ่ การถูกเปรียบเทียบ บ่นหรือเื่อที่บ้าน การออกนอกบ้านหรือเดินทางไกล การรู้จ้เรื่องเล็กน้อย การให้เอาใจใส่ตองการเรียน การดงโหน การแวงกาย และการพักผ่อนหย่อนใจ

ตาราง 11 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเพศรักรกิจสังกม
ระดับสูง มีน้อยที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนน ความขัดแย้ง
1	33	บ่นว่าหรือโอ้อวดถูกเกี่ยวกับการสูบบุหรี่	38
2	34	มักเถียงเขาให้ไม่ทำบุญในเทศกาลต่างๆ	42
3	3	กำหนดเวลาให้ในการนำกิจกรรมต่างๆ เช่น ดูทีวี เวลาเล่น ทำการบ้าน	46
1	52	การอนุญาตต่างๆ มักไม่ค่อยสม่ำเสมอ	46
4	17	คำทักท้วงร่างกายของลูกว่าไม่เหมาะสมกับวัย รูปร่าง ลักษณะ ของลูก	48
5	2	ไม่ยอมให้ฟังวิทยุหรือดูทีวี ในขณะที่ทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ	49
6	44	อับปากใจของมีราคาค้าง จะซื้อได้ แกะแอมเม็กไม่อนุญาต	50
6	28	ไม่ค่อยอนุญาตให้ไปค้างบ้านเพื่อนหรือบ้านญาติ	50
7	6	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย หรือให้ไม่คงที่	51
8	1	เวลาว่างจะทำงานส่วนตัว เล่น เรือหรือสก๊วต มักจะบ่นแฉะย่ำใจ ในเรื่องการเรียนจนรู้สึกท้อทรมาน	52
9	40	กังวลกับสุขภาพของลูกมากเกินไป เจ็บไม่ให้นอนก็ก รือเตือนให้ รับประทานยา หรือให้ไปคาหมอบอชยา	53
10	41	จู้เรื่องความสะอาดของร่างกาย ขาวของเครื่องใช้	55

จากตาราง 11 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเพศรักรกิจสังกมระดับสูงมีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การห้ามสูบบุหรี่ การให้ไปทำบุญ การแบ่งเวลาในการทำกิจกรรม กฎเกณฑ์ภายในบ้าน การแต่งกาย การฟังวิทยุหรือดูทีวี การใช้จ่ายเงิน การใช้เวลาว่าง การกังวลเกี่ยวกับสุขภาพของลูก และ ความสะอาด

ตาราง 12 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นหญิงสถานศึกษาทางเกรมรัฐกิจสังคม
ระดับกลาง มีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ชอบยกเอาเพื่อนมาหรือเพื่อนเข้ามาเป็นตัวช่วย	561
2	6	ชอบทำให้เขาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	553
3	11	ชอบให้ทำตามที่แนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรก็ทำได้ ความเห็นชอบจากพ่อแม่ไว้ใจได้ จึงจะไม่ถูกขม	531
4	51	ก่อนออกนอกบ้านต้องขออนุญาตทุกครั้ง และต้องจริงจังเกี่ยวกับการออก นอกมาว่าไปไหน ไปอย่างไร ไปกับใคร	516
5	17	รู้สึกว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกดูว่าเป็นเรื่องเสกชอบ	511
6	37	แสดงความจำเริญต่อลูกๆ	509
7	50	ไม่กอดอนุญาตให้ไปทัศนศึกษาหรือเงินทางไกล	506
8	19	รู้สึกว่าถูกไปถูกใจ ถูกถามเขมร ถูกการละเล่น เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ แต่พ่อแม่กับขม และไม่กอดอนุญาตให้ไป	504
9	12	พ่อแม่คิดและทำตามความเร็วกว่าๆ ไม่เข้าใจความข้องการ ของเด็กสมัยนี้	502
10	38	มักดงโทษอย่างรุนแรง เมื่อเกิดอารมณ์โมโห	496

จากตาราง 12 จะเห็นว่า ความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นหญิงสถานศึกษาทางเกรมรัฐกิจสังคมระดับกลางมีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการถูกเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านเพื่อน การให้เขาอย่างคนที่เรียนเก่ง การยึดถือความผิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การรู้ว่าเรื่องเด็กน้อย ความยุติธรรม การไร้เวลาว่าง และการดงโทษของพ่อแม่

ตาราง 13 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นหนุ่มสาวทางภาคตะวันออกเฉียง
ระดับกลาง มีน้อยที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	3	กำหนดเวลาได้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ	357
2	34	ขัดใจหรือเข้าไปทำมุกๆ ในเทศกาลต่างๆ	361
3	12	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้หนวดเครา และการใช้เครื่องสำอาง	372
4	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างเข้มงวดกวดขัน	381
5	33	บ่นว่าหรือไม่อนุญาตลูกเกี่ยวกับการสูบบุหรี่	396
6	32	ดูจเรื่องการรับประทานอาหาร เช่น กำหนดให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา และคอยเตือนให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์	402
7	17	กำหนดเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัย รูปร่าง ลักษณะของลูก	406
8	21	ไปชอบไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะในเวลากลางคืน	408
9	8	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย หรือไม่ให้เงินที่	411
10	16	บ่นว่าทานส์ร้าย รบกวนเก่งตัว แต่ไปเอาใจใส่การทำงาน	412

จากตาราง 13 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นหนุ่มสาวทางภาคตะวันออกเฉียงระดับกลางมีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบ่นข้งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ การให้ไปทำมุกๆ การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ การห้ามสูบบุหรี่ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และปัญหาการใช้จ่าย

ตาราง 14 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ-สังคมระดับต่ำ มีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ขอขยงเอาเงินของหรือเงินน้ามาเป็นของตัวเอง	897
2	17	รู้ว่าเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	842
3	30	มักลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเกิดอารมณ์โมโห	821
4	11	ขอให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรต้องได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อน จึงจะไม่ถูกบน	816
5	42	พ่อแม่รักและทำตามความใจเถิกๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็ก ในสมัยนี้	813
6	50	ไปกอดคุณแม่ทำให้ไปทัศนังจร หรือเดินทางไกล	811
7	6	ขอขยงให้เอาอย่างก่พิเศษความสำเร็จในการเรียน	810
8	56	เมื่อมีปัญหาค้างๆที่ไม่พอใจหรือกลัวใจ ชอบระมยอารมณ์เสียดกับลูกๆ	783
9	15	ขอขยงให้ไปเล่นนอกบ้าน หรือบ้านก่นอื่น	779
10	20	มักมีเรื่องถกเถียงวากถาวกับคนในบ้านจนลู่ร่ากาย	777

จากตาราง 14 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ มีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการถูกเปรียบเทียบเพื่อนบ้านพี่น้อง การรู้เรื่องเล็กน้อย การแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ การยึดถือความกึกเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การควบคุมการออกนอกบ้าน การให้เอาอย่างก่พิเศษและความสำเร็จ และการวากถาวกันในบ้าน

ตาราง 15 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ เป็นอันดับสูง

อันดับที่	อายุ	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	8	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน	555
2	18	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้นวดเกล้า และการใช้เครื่องสำอาง	500
3	33	บ่นว่าหรือไม่อนุญาตลูก เกี่ยวกับการสูบบุหรี่	509
4	34	มักเที่ยวเซ็กซี่ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	596
5	32	จู้จี้เรื่องการรับประทานอาหารเช้า กำหนดให้รับประทานอาหารเช้าให้เป็นเวลา และงดเบเกอรี่ให้รับประทานอาหารเช้าที่มีประโยชน์	605
6	21	ขี้บ่นเรื่องรถเก๋งทะเลาะวิวาทกับคนบ้านใกล้เรือนเคียงจนท้าวรำคาญ	606
7	17	คำทักเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัย ไม่เหมาะสมกับฐานะ รูปร่างลักษณะของลูก ฯลฯ	613
8	26	อกรรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างเซ็กซี่จนกวักชัน	627
9	40	กังวลกับสุขภาพของลูกมากเกินไป เช่น ไม่ให้อนกั๊ก หรือเตือนให้ไปรับประทานยา หรือให้ไปหาหมอบ่อยๆ	628
10	24	ไม่ชอบให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศในเวลาว่างกัน	639

จากตาราง 15 จะเห็นได้ว่า ความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำมีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ การแต่งกาย การห้ามสูบบุหรี่ การให้ไปทำบุญ การรับประทานอาหารเช้าให้ถูกอนามัย ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน การยกเพื่อนต่างเพศ และการกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของลูกๆ

ตาราง 16 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
เกิดมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ขอขยใจเขา นองหรือเอนมาขึ้นมาเป็นตัวอย่าง	793
2	47	ขอมนา เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกเอนว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	752
3	11	ขอให้อำตามความตงการและกาเนนนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรจะตองไกรับความเห็นชอบเสียก่อน จึงจะไม่ถูกบ่น	744
4	12	ขอแม่อีกและทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความตงการของเอนในสมัยนี้	742
5	6	ขอย่ำให้เขาอย่างกนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	717
6	57	แสดงกวางจำเอียงตอลูก	716
7	33	บักลงโตะอย่างรุนแรง เมื่อเกิดการมมไม่โท	701
8	49	ถูกถ้อว้าการไปถูกเอนา ถูกาขยนกร์ ถูกการอะเคน เป็นการดั๊กนอหยอนเอนใจ แต่ขอบมกับมว่า และไม่กอยอนุญาตให้ไป	693
9	50	ไปกอยอนุญาตให้ไปทัศนจรหรือเอนทางไกล	684
10	23	ไม่กอยอนุญาตให้ออกนอกบ้านหรือไปเที่ยว เพราะกลัวเสียเวลาทำงานอ่นๆ กลัวเปลืองทรัพย์ หรือกลัวมีความประเลศเอนเสียหาย	602

จากตาราง 16 จะเห็นได้ว่า ความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ซึ่งวัยรุ่นในกรุงเทพฯ มีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถูกเปรียบเทียบกันเองหรือเอนมา การจู้เรื่องเล็กน้อย การยึดถือความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การให้อาอย่างกนที่เรียนเก่ง การจำเอียงตอลูก การแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ การไปเวดว่าง มีขยหาการไปทัศนจรและการออกนอกบ้าน

ตาราง 17 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีน้อยที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	33	บ่นว่าหรือ ไม่อนุญาติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่	517
2	34	มักเที่ยวเชิญให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	526
3	17	คำพิพากษาเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัย สุภาพบุรุษลักษณะของลูก	549
4	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ	550
5	40	กังวลเกี่ยวกับสุขภาพของลูกมากขึ้น เช่น ไม่ให้เดินตึก หรือเตือนให้รับประทานยา หรือให้ไปหาหมอมอยยา	551
6	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับ เพื่อนต่างเพศอย่างเข้มงวดกวดขัน	562
7	8	ให้เงินไปใช้จ่ายในการใช้จ่าย หรือให้ไม่คงที่	566
8	15	พอใจที่จะเล่าเปรียบเทียบถึงการอบรมมารยาทและการวางตนในสมัยก่อน	568
9	31	กวดขันเรื่องการคบเพื่อนที่พูดจาไม่สุภาพ คมสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เที่ยวเก่ง	571
10	48	ไม่กอดอนุญาติได้ไปงานรื่นเริงต่างๆ เช่นงานเต้นรำ งานของโรงเรียน	574

จากตาราง 17 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นในกรุงเทพฯ มีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการห้ามสูบบุหรี่ การให้ไปทำบุญ การแต่งกาย การบ่งเวลา ในการทำกิจกรรมต่างๆ การกังวลกับสุขภาพของลูก การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ การให้เงิน การอบรมมารยาท การกวดขัน และการอดงานสังกน

ตาราง 18 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นในชนบท มีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	ชอบยกเอาพี่น้องหรือเพื่อนบ้านขึ้นมาเป็นตัวอย่าง	760
2	47	รู้จัก บ่นว่า เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	725
3	11	ชอบให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรต้องได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไม่ถูกบ่น	723
4	50	ไม่ยอมอนุญาตให้ไปทัศนศึกษาหรือเดินทางไกล	701
5	42	พ่อแม่กีดกันและทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็กในสมัยนี้	691
6	6	ชอบขี้ให้เอาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	690
7	38	ักดงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเกิดการผิดไหม้	679
8	30	ชอบให้ยกและเอาอย่างเพื่อนที่พ่อแม่ชอบ	678
9	10	บ่นว่าด่าทอของใบรอกาแรง หรือธอธาวของเกรองโงมอยยา	675
10	49	ทานถือว่าการไม่ถูกศึกษา ถูกาพยนตร ถูกการละเซน เป็นการพิถผวนหยอนใจ แกทพแม่กับบว่า และไมกอยอนุญาตให้ไป	672

จากตาราง 18 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรกที่วัยรุ่นในชนบทมีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถูกเปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านหรือพี่น้อง การรู้จักเรื่องเล็กน้อย การยึดถือความกีดกันของพ่อแม่เป็นใหญ่ บัญหาการไปทัศนศึกษา การแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ การยกเพื่อน การใช้จ่ายเงิน และการพิถผวนของลูกๆ

ตาราง 19 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันกับ ที่วัยรุ่นในชนบทมีน้อยที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนน ความขัดแย้ง
1	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น กูทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ	436
2	34	มักเที่ยวเชิญให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	506
3	10	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้หนวดเครา และการใช้เครื่องสำอาง	511
4	21	มักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนบ้านใกล้เคียง เจนตาม	516
5	32	จู้เรื่องการรับประทานอาหาร เช่นกำหนดให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา และคอยเตือนให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์	517
6	20	บ่นว่าหรือไม้อนุญาติลูกเกี่ยวกับการสูบบุหรี่	526
7	17	คำทักเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัย รูปร่างลักษณะของลูก	540
8	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างเข้มงวดกวดขัน	544
9	41	จู้เรื่องความสะอาดของร่างกาย ขาวของเครื่องใช้	562
10	24	ไม่ยอมให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะในเวลากลางคืน	575

จากตาราง 19 จะเห็นว่าความขัดแย้ง 10 อันกับ ที่วัยรุ่นในชนบทมีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ การให้ไปทำบุญ การแต่งกาย ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน การรับประทานอาหารที่ถูกอนามัย การห้ามสูบบุหรี่ การแต่งกาย การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ และเรื่องความสะอาด

ตาราง 20 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ซึ่งวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุ
ของพ่อแม่มากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนน ความขัดแย้ง
1	47	รู้สึกว่า เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยๆ	742
2	2	ไม่ชอบให้จ้างวิทยุ หรือดูทีวี ในขณะที่ทำการบ้านหรืออ่านหนังสือเรียน	741
3	37	แสดงกوابดาเวียงตูดๆ	693
4	38	มักดงโทมอย่างรุนแรง เมื่อเกิดการขัดแย้ง	691
5	12	พ่อแม่เกิดและทำตามความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็ก ในสมัยนี้	683
6	50	ไม่ยอมอนุญาตให้ไปทัศนศึกษาร หรือเดินทางไกล	652
7	35	ยึดถือประเพณีที่เข้มงวดเกินไป จนไม่ฟังเหตุผลของลูกๆ	681
8	8	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย หรือให้ไม่ถูกต้อง	673
9	20	มักฟังเรื่องตลกเพียงว่ากล่าวกับคนในบ้านจนลูกรำคาญ	671
10	6	ขอรบย้าให้เอาของบางอย่างที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	669

จากตาราง 20 จะเห็นได้ว่า ความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ซึ่งวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่มากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดูเรื่องเล็กน้อย ห้ามจ้างวิทยุหรือดูทีวี เวลาทำการบ้าน ความยุติธรรม การแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ การยึดถือความกติกที่เข้มงวดของพ่อแม่เป็นใหญ่ การไร้เงิน ความสัมพันธ์กับคนในบ้าน และการให้เอาของบางอย่างที่เรียนดี

ตาราง 21 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับ ซึ่งวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่มากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ	149
2	34	มักเที่ยวเชิญให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	458
3	18	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้หนวดเครา และการไว้เกรงีงสำอาง	461
4	33	บ่นว่าหรือไม่วอนญาติๆ เกี่ยวกับการสูบบุหรี่	475
5	17	กำหนดเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสมกับวัย รูปร่างลักษณะของลูก	508
6	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ อย่างเข้มงวดมากขึ้น	520
7	21	ไม่ชอบให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะในเวลาว่างคืน	523
8	32	รู้จักเรื่องการรับประทานอาหาร เช่น กำหนดให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา และคอยเตือนให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์	525
9	40	กังวลเกี่ยวกับสุขภาพของลูกมากเกินไป เช่น ไม้ให้นอนดึก หรือเตือนให้รับประทานอาหาร	528
10	8	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย หรือให้ไม่ลงที่	533

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่า ความขัดแย้ง 10 อันดับ ซึ่งวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่มากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ การให้ไปหาบุญ การแต่งกาย การสูบบุหรี่ การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ การให้รับประทานอาหารให้ถูกอนามัย ความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และการใช้จ่าย

ตาราง 22 ลักษณะความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่
มีมากที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ทำให้เกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนนความขัดแย้ง
1	12	พ่อแม่ขอร้องยกเอาหนังสือหรือสิ่งของมาจนมาเป็นตัวอย่าง	773
2	6	ขอร้องให้เอาของคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน	742
3	47	จู้จี้จุกจิกเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย	724
4	11	ขอร้องให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรต้องได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไม่ถูกบน	723
5	38	มักลงโทษอย่างรุนแรง เมื่อเกิดการผิดไหม้	715
6	50	ไม่ขอยอนุญาตให้ไปทัศนศึกษาหรือเงินทางไกล	710
7	42	คิดและหาความเชื่อเก่าๆ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็กในสมัยปัจจุบัน	702
8	51	ก่อนออกนอกบ้านต้องขออนุญาตทุกครั้ง และต้องขงแวงเกี่ยวกับ การออกนอกบ้าน ว่าไปไหน ไปอย่างไร ไปกับใคร	682
9	53	บ่นหรือแสดงความไม่พอใจเมื่อผลการเรียนไม่ดี	680
10	23	ไม่ขอยอนุญาตให้ออกนอกบ้าน หรือไปเที่ยว เพราะกลัวเสียเวลาทำงานอื่น กลัวเบื่องานหรือกลัวกลัวมีความประพฤติกเสียหาย	679

จากตาราง 22 จะเห็นได้ว่าความขัดแย้ง 10 อันดับแรก ที่วัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่เคย มีมากที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การถูกเปรียบเทียบเพื่อนบ้านหรือเพื่อน การให้เอาของคนที่เรียนเก่ง การจู้จี้เรื่องเล็กน้อย การยึดถือความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การแสดงอารมณ์ออกของพ่อแม่ การออกนอกบ้าน และการเรียน

ตาราง 23 ลักษณะภาวะขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุของพ่อแม่มีน้อย
น้อยที่สุด

อันดับที่	ข้อที่	เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะขัดแย้งกับพ่อแม่	คะแนน ความขัดแย้ง
1	21	มักมีเรื่องอึกเถียงทะเลาะวิวาทกับคนในบ้านเรือนเถียง จนดูกรำคาญ	519
2	3	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมเช่น เวลาเล่น ดูทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ	529
3	34	มักเที่ยวเซ่ย์ให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ	532
4	26	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศอย่างเข้มงวดกวดขัน	541
5	32	จู้เรื่องการรับประทานอาหาร เว้นกำหนดให้รับประทานอาหาร ให้เป็นเวลา และคอยเตือนให้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ฯลฯ	543
6	17	ตำหนิเกี่ยวกับการแต่งกายของลูกว่าไม่เหมาะสม เช่น ไม่เหมาะสม กับวัย รูปร่าง ลักษณะของลูก	552
7	40	กังวลกับสุขภาพของลูกมากเกินไป เช่น ไม่ให้นอนดึก หรือเตือนให้ รับประทานยา หรือให้ไปหาหมอบ่อยๆ	557
8	33	บ่นว่าหรือไมอนุญาตลูกเกี่ยวกับการสูบบุหรี่	566
9	15	พอใจที่จะเปรียบเทียบการอบรมมารยาทและการวางตัวในสมัยก่อน	573
10	8	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย หรือให้ไม่คงที่	574

จากตาราง 23 จะเห็นว่า ภาวะขัดแย้ง 10 อันดับ ที่วัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่าอายุ
ของพ่อแม่มีน้อยที่สุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของพ่อแม่กับเพื่อนบ้าน การกำหนด
เวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ การให้ไปทำบุญ การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ การรับประทานอาหาร
ให้ถูกอนามัย การแต่งกาย การกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของลูก การสูบบุหรี่
การเปรียบเทียบการอบรมมารยาท และการใช้จ่ายเงิน

ตาราง 24 ความขัดแย้งของเด็กวัยรุ่นที่พ่อและแม่

ประเภทของวัยรุ่น	N	ขัดแย้งกับพ่อ (ร้อยละ)	ขัดแย้งกับแม่ (ร้อยละ)
วัยรุ่นทั้งหมด	461	35.36	61.61
วัยรุ่นชาย	221	40.72	59.27
วัยรุ่นหญิง	240	30.11	69.58
วัยรุ่นก่อนวัย	233	31.76	65.23
วัยรุ่นตอนปลาย	228	35.96	64.03

จากตาราง 24 แสดงว่าวัยรุ่นทั้งหมดจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นกับแม่ มากกว่า
เกิดขึ้นกับพ่อ แต่จำนวนร้อยละของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับพ่อในวัยรุ่นชายจะมีอัตราส่วน
สูงกว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับพ่อในวัยรุ่นหญิง และจำนวนร้อยละของความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
กับแม่ในวัยรุ่นชายจะมีอัตราส่วนต่ำกว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับแม่ในวัยรุ่นหญิง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของความชั่งแรงแหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างของความชั่งแรงแหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง

กลุ่มตัวอย่าง \ กาสถิติ	N	\bar{X}	S ²	t
วัยรุ่นชาย	221	149.9004	1150.4466	2.5120 **
วัยรุ่นหญิง	240	157.7116	1089.1928	

** $P < .01$

$t_{.01} = 2.326$

จากตาราง 25 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นหญิงจะมีความชั่งแรงแม้มากกว่าวัยรุ่นชาย
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงทาบสมมุติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างของความชักแ้งระหว่างวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่น
ตอนปลาย

ภาสคติ กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
วัยรุ่นตอนต้น	233	151.7167	1016.866	1.4623
วัยรุ่นตอนปลาย	226	156.2982	125.4133	

จากตาราง 26 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายมีความชักแ้งแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความชักแ้งไม่แตกต่างกัน จึงไม่ตรงตามสมมุติฐาน
ที่ตั้งไว้ในข้อ 2

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นที่อยู่ในชนบท และ
ที่อยู่ในเมือง

กาสภิติ กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
วัยรุ่นทมถนทอผูใชนบท	229	152.0611	1109.3262	1.2180
วัยรุ่นทมถนทอผูใเมือง	232	155.0793	1072.0162	

จากตาราง 27 แสดงว่าวัยรุ่นใชนบทและวัยรุ่นใเมืองม้ความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกัน
อย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ หรือพูดไ้ว่า ม้ความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน ซึ่งใ้ตรงตามสมมุติฐานที่
ตั้งไว้ข้อ 3

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างของความช้ำยระหว่างวัยรุ่นที่มีอายุต่างจาก
พ่อแม่มากและน้อย

กลุ่มตัวอย่าง \ กาสถิติ	N	\bar{X}	S^2	t
วัยรุ่นที่มีอายุต่างจากพ่อแม่มาก	241	152.7012	1182.8475	0.8560
วัยรุ่นที่มีอายุต่างจากพ่อแม่น้อย	220	155.3772	1067.222	

จากตาราง 28 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่มีอายุต่างจากพ่อแม่มาก และวัยรุ่นที่มีอายุต่างจาก
พ่อแม่ น้อย มีความช้ำยกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามี
ความช้ำยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง กลาง และต่ำ

Source of Variation	SS	df	MS	F
Between mean	01226.64	2	0613.32	31.09 **
Within group	50159.50	450	1306.02	
Total	679306.14	460		

** $P < .01$

$F_{.01} = 4.66$

จากตาราง 29 จะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่างกัน จะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐานข้อ 5 และเพื่อให้ทราบแน่ชัดถึงความแตกต่างนี้ จึงได้เปรียบเทียบเป็นรายคู่ดังตารางต่อไป

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะขัดแย้ง ระหว่างวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงกับระดับต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	กาสถิติ	N	\bar{X}	S ²	t
วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง		18	171.0000	775.4113	2.1637*
วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ		273	113.7502	17080.5083	

**

$$P < .01$$

$$t_{.01} = 1.960$$

จากตาราง 30 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง และวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ มีความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5

๑-๓

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้ง ระหว่างวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงกับระดับกลาง

8

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ	N	\bar{X}	S^2	t
วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง		18	171.0000	775.4118	<u>1.0257</u>
วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลาง		170	157.4529	22333.4649	

จากตาราง 31 จะเห็นว่าวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง และวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลาง มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้ง ระหว่างวิทยุที่มีสถานีภาค
ทางแตรบุรีจสังคมระดับกลางกับระดับต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	กรณีศึกษา	N	\bar{X}	S^2	t
วิทยุที่มีสถานีภาคทางแตรบุรีจสังคมระดับกลาง		170	157.1529	22333.4649	.6243
วิทยุที่มีสถานีภาคทางแตรบุรีจสังคมระดับต่ำ		273	148.7562	17088.5883	

จากตาราง 32 จะเห็นได้ว่าวิทยุที่มีสถานีภาคทางแตรบุรีจสังคมระดับกลาง กับ
วิทยุที่มีสถานีภาคทางแตรบุรีจสังคมระดับต่ำ มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 หากความสัมพันธ์และเปรียบเทียบระหว่างความซัดแย้งของพ่อแม่และความต้องการทางจิตของวัยรุ่น

ตาราง 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความซัดแย้งกับความต้องการทางจิตของวัยรุ่น

ความต้องการทางจิต	r	
	วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งสูง	วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งต่ำ
ความกังวล การขอร้องรับนับถือ	-.1101	.0377
ความต้องการผลสัมฤทธิ์	.0270	.0026
ความต้องการไมตรีสัมพันธ์	.0900	.0117

จากตาราง 33 จะเห็นได้ว่า

$$r_{.05} = .174$$

1. วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งสูง กับความต้องการการยอมรับนับถือ, วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งสูง กับความต้องการผลสัมฤทธิ์ และวัยรุ่นที่มีความซัดแย้งสูง กับความต้องการไมตรีสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งต่ำ กับความต้องการการยอมรับนับถือ, วัยรุ่นที่มีความซัดแย้งต่ำ กับความต้องการผลสัมฤทธิ์ และวัยรุ่นที่มีความซัดแย้งต่ำ กับความต้องการไมตรีสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 - เปรียบเทียบความชั่งเียงกับความตงการทางจิตของวัยรุ่นที่มีคะแนน
ความชั่งเียงสูง กับวัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงต่ำ

การศึกษา ความตงการทางจิต	วัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงสูง			วัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงต่ำ			t
	N	\bar{X}	S ²	N	\bar{X}	S ²	
ความตงการการยอมรับนับถือ	121	58.1193	107.4162	124	55.1532	92.3717	2.5732 *
ความตงการผลสัมฤทธิ์	124	73.0790	597.8950	121	73.1274	95.5630	0.1910
ความตงการไมตรีสัมพันธ์	121	69.6370	80.1600	124	60.9596	85.0701	2.3139 *

* $P < .05$

$t_{.05} = 1.960$

จากตาราง 34 จะเห็นไควว่า

1. วัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงสูงและวัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงต่ำจะมี
ความตงการการยอมรับนับถือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. วัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงสูงและวัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงต่ำจะมี
ความตงการผลสัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวไควว่ามี
ความตงการผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน
3. วัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงสูงและวัยรุ่นที่มีคะแนนความชั่งเียงต่ำจะมี
ความตงการไมตรีสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาลักษณะความขัดแย้งของวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ โดดเดี่ยว
ลำดับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมากที่สุดกับน้อยที่สุด การเปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้ง
กับพ่อแม่ จำแนกตามเพศ อายุ สถานะทางเศรษฐกิจสังคม ภูมิภาค และอายุของพ่อแม่
และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่และความต้องการทางจิตของวัยรุ่น

๑) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนอายุ 13 - 20 ปี ที่ศึกษาในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 และระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา มีการศึกษา 2517 ใน
โรงเรียนรัฐบาล, วิทยาลัยครู ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แบ่งเป็นวัยรุ่นตอนต้น 233 คน
(ชาย 111 คน หญิง 122 คน) วัยรุ่นตอนปลาย (ชาย 110 คน หญิง 110 คน)
การเลือกนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างกระทำโดยวิธี Purposive Sampling

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความขัดแย้งของวัยรุ่นที่มีพ่อแม่โดดเดี่ยว ผู้ศึกษาและคณะร่วมกันสร้างขึ้น
2. แบบสอบถามความต้องการทางจิตของ นพชนธ์ สัมมา (นพชนธ์ สัมมา, 2514

: 39)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. จัดลำดับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมากที่สุดและน้อยที่สุด อย่างละ 10 อันดับ แยกตามเพศ อายุ สถานะทางเศรษฐกิจสังคม ภูมิภาค และอายุของพ่อแม่
2. ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความขัดแย้ง แยกตาม เพศ อายุ ภูมิภาค และอายุของพ่อแม่
3. ใช้ F-test ทดสอบความแตกต่างของความขัดแย้งกับเด็กวัยรุ่นที่มีฐานะ

ทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน

4. ใช้ Product Moment Correlation ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับความตองการทางจิต

5. ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของความตองการทางจิตระหว่างวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งมากกับวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งน้อย

สรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะและความสำคัญของความขัดแย้งด้วยวัยรุ่นกับพ่อแม่

ผลการศึกษาปรากฏว่า ลักษณะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดมีร่วมกันมากที่สุดในเรื่อง การถูกเปรียบเทียบหรือให้เอาตัวอย่างที่จากคนอื่น การยึดถือความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การรู้เรื่องเด็กน้อยๆ ความลำเอียง การใช้เวลาว่าง และการแสดงอารมณ์ของพ่อแม่

ส่วนสำคัญกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดจะปรากฏในเรื่อง การแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ การได้ไปทำบุญ การคบเพื่อนต่างเพศ การห้ามสูบบุหรี่ การกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย กวดขันเบรยหาต่างๆ การใช้จ่ายและการแต่งกาย

การจึคสำคัญกับความขัดแย้งของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นกับพ่อแม่

- วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ
- วัยรุ่นชายขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ
- วัยรุ่นหญิงขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ
- วัยรุ่นตอนต้นขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ
- วัยรุ่นตอนปลายขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ

สรุปได้ว่า วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างจะ เกิดความขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้ง

2.1 วัยรุ่นหญิงมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับความเชื่อมั่น .01

2.2 วัยรุ่นตอนต้นมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นตอนปลายอย่างไม่เป็นนัยสำคัญ

ทางสถิติ

2.3 วัยรุ่นทั้งก่อนที่อยู่ต่างถิ่นมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ต่างถิ่นน้อยกว่าไม่เป็นนัยสำคัญ

ทางสถิติ

2.4 วัยรุ่นที่มีอายุห่างจากพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุห่างจากพ่อแม่ น้อยมีความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

/ 2.5 วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง กลาง และต่ำ มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .01

/ 2.6 วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงและต่ำ มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .01

2.7 วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงและกลาง มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

2.8 วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลางและต่ำ มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3

3.1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งสูงและวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งต่ำกับความต้องการทางจิต 3 ด้านได้แก่ ความต้องการการยอมรับนับถือ ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ และความต้องการผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการทางจิต

3.2.1 วัยรุ่นที่มีความขัดแย้งสูง จะมีความต้องการการยอมรับนับถือต่างจากวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งต่ำ อย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

3.2.2 วัยรุ่นที่มีความขัดแย้งสูง จะมีความต้องการผลสัมฤทธิ์ต่างจากวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งต่ำ อย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.3 วัยรุ่นที่มีความขัดแย้งสูง จะมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์

ต่างจากวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

10 อภิปรายผล

ตอนที่ 1

1. ผลการศึกษารังนี้แสดงให้เห็นว่า ลำดับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ถิ่นที่อยู่อาศัย และอายุของพ่อแม่ จะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นมากที่สุด 10 อันดับรวมกันในเรื่อง การถูกเปรียบเทียบหรือให้เอาตัวอย่างพี่น้องหรือเพื่อนบ้าน การยึดถือความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การรุกรานของเพื่อน ความลำเอียงต่อลูกๆ การได้เวลาว่าง และการแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นร่วมกันในวัยรุ่นกลุ่มนี้ และมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ บล็อก (Block , 1937 : 192 - 206)

แบลร์ (Blair , 1964 : 34) เฟลมมิง (Fleming , 1957 : 73) ซึ่งมีความเห็นร่วมกันว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมาก เป็นเรื่องเกี่ยวกับความกึก ความเอาใจใส่ในบุคลิกภาพ ลักษณะท่าทาง อุปนิสัย กิริยามารยาท การควบคุมลูกๆ ของพ่อแม่ การที่พ่อแม่อารมณ์เสีย วอนกว่า วู้ หงุดหงิด ฯลฯ ระหว่างวัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชายจะมีความขัดแย้งที่แตกต่างกันบ้างในบางด้าน โดยที่วัยรุ่นหญิงจะมีวางลักษณะเกี่ยวกับ ความลำเอียงต่อลูกๆ การแสดงออกทางอารมณ์ของพ่อแม่ การไม่เอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร และการวางเวลาว่างในยามเพิ่มขึ้น ส่วนวัยรุ่นชายจะมีเรื่อง การขมเขื่อน การใช้เวลาว่างและการออกกำลังกาย รัง โพลสัน (Polson 1943 : 39) และบล็อก (Block , 1937 : 192 - 206) ก็แยกความแตกต่างกันในบางด้านระหว่างวัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชายด้วย ส่วนวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายมีที่แตกต่างกันคือวัยรุ่นตอนต้นจะมีความขัดแย้งในเรื่องความยุติธรรมด้วย แต่วัยรุ่นตอนปลายจะมีเรื่องการแสดงอารมณ์ของพ่อแม่ วัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงจะมีเรื่องการระบายอารมณ์เสียกับลูกๆ ขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่ง และปัญหาเกี่ยวกับทรงผม หมวกเกรา และการใส่เครื่องสำอางเข้ามา ซึ่งแตกต่างออกไปจากกลุ่มอื่นๆซึ่งจะไปอยู่ด้านความขัดแย้งที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด แสดงถึงสภาพการยอมรับเลี้ยงดู และความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆกับพ่อแม่ในครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูงที่จะแตกต่างไปจากครอบครัวอื่นๆ วัยรุ่นที่มีถิ่นที่อยู่ในระบบจะมีเรื่องการบ่นว่า เกี่ยวกับการซื้อของ

ในราคาแพงและข้อบอญ ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 9 เพิ่มขึ้น ส่วนวัยรุ่นที่มีอายุต่างจากพ่อแม่แม่มากจะมี การให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่ายหรือให้ไม่คงที่เพิ่มขึ้น และมีลักษณะความขัดแย้งหนักไปในด้าน การยึดมั่นในความเชื่อเก่าๆ และประเดี๋ยงเคีงเิมมาก ในอันดับที่ 5 และ 7 ซึ่งจะมีมากกว่าวัยรุ่น กลุ่มอื่นๆ ความแตกต่างกันของลำดับความขัดแย้งในวัยรุ่นเนื่องจากความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มี ลักษณะแตกต่างกันออกไป จะมีการเปรียบเทียบความแตกต่างกันโดยเฉพาะในกาที่ 2 ทอไป

2. ลำดับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นน้อยที่สุดโดยส่วนรวม เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ

แบ่งเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ปัญหาการแต่งกาย การอบรมมารยาทต่างๆ ความสะอาด การไปทำบุญ การคบเพื่อนต่างเพศ การห้ามสูบบุหรี่ การใช้จ่าย การรับประทานอาหารที่ถูก อนามัย และความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ ความวัยรุ่นหญิงจะมี เหตุการณ์ทำให้เกิดความขัดแย้งน้อย แตกต่างจากกลุ่มคือ เรื่องการฆ่าตัวคิด ในอันดับที่ 9 ซึ่งในกลุ่มอนในกก่อนนี้ เหตุการณ์ทำ ให้เกิดความขัดแย้งน้อยที่สุดในเด็กวัยรุ่นไทยนั้น จะมีในบางขอที่จะแตกต่างจากการวิจัยของ บลอค (Block , 1937 : 192 - 206) เพราะเรื่องที่วัยรุ่นไทยเกิดความขัดแย้ง น้อยที่สุดนั้นกลับเป็นกรวงที่เด็กวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกาเกิดขึ้นมาก เช่นการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ในเวลากลางกัน รุจเรื่องการรับประทานอาหาร และความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่ง ความแตกต่างนี้เนื่องมาจากวัฒนธรรมไทยมีการกำหนดขอบเขตไว้ให้เด็กเกรงหน้าถือ และยำเกรง ผู้มีอาวุโสกว่า สังคปไทยจึงนิยมคนสุขภาพเรียบร้อย และเน้นเรื่องการเชื่อฟัง ในลักษณะนี้จึงมีผล ของความขัดแย้งบางด้านที่แตกต่างกันออกไป

3. ผลการศึกษาคความขัดแย้งของวัยรุ่นที่มคอพอดและแบปรากฎว่า เด็กวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งหมดจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นกับแม่มากกว่าพ่อ โดยพบว่ามีความขัดแย้งกับแม่อายุละ 64.64 ส่วนที่เกิดขึ้นกับพ่อก็เพียงร้อยละ 35.36 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพาวเวลล์ (Powell, 1963 : 267) และลิกเซียน (Liclone , 1955 : 421- 426) พบว่าทุกระดับอายุ วัยรุ่นจะมีความขัดแย้งกับแม่มากกว่าพ่อ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะแม่เป็นผู้ที่มีโอกาสใกล้ชิดกับลูกๆ มากกว่าพ่อ หน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูลูกเป็นหน้าที่ที่แม่จะต้องรับผิดชอบโดยตรง, จากการศึกษาค ิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเค็กของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการก่นาวาเรื่องเค็ก , ละมัยมาศ ศรทัตต์ และจรรจร่า สุวรรณทัต, 2510 : 67 - 91) พบว่า " แม่มุ่งหวังอย่างยิ่ง

ให้เด็กแสดงความคิดเห็นหรือฟังผู้ใหญ่ช่วยการทำตามความเชื่อทุกอย่างของแม่ การซัดก้าสิ่งผู้ใหญ่ นั้นเป็นการแสดงความไม่เคารพเชื่อฟัง " ผลการศึกษาของเฮอร์ล็อก (Hurlock , 1964 : 138) พบว่า " มารดาเป็นผู้มีเวลาอยู่กับเด็กมากกว่าบิดา แสดงความรักบุตร อย่างเปิดเผยมากกว่าบิดา และมารดามีอิทธิพลต่อบุตรมากกว่าบิดา " เมื่อลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับวัยรุ่นเป็นไปอย่างใกล้ชิดและมีความคาดหวังให้ลูกเป็นคนที่ ยิ่งแม่เข้มงวดกับลูกมากเพียงใด โอกาสที่วัยรุ่นจะเกิดความขัดแย้งกับแม่ย่อมเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

จากผลการศึกษาในตอนนี้ สังเกตได้ว่าในวัยรุ่นชายจำนวนร้อยละของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับแม่จะลดลง และจะมีความขัดแย้งกับพ่อเพิ่มขึ้น ส่วนในวัยรุ่นหญิงจำนวนร้อยละของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับพ่อจะลดลง และจะมีความขัดแย้งกับแม่เพิ่มขึ้น แสดงว่าในวัยรุ่นชายจะมีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งกับพ่อเพิ่มขึ้น ส่วนวัยรุ่นหญิงก็มีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งกับแม่เพิ่มขึ้น เหตุการณ์ในลักษณะนี้แสดงถึงแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูว่า เมื่อลูกย่างเข้าสู่วัยรุ่น พ่อจะหันไปสนใจในลูกชาย และแม่จะหันไปสนใจในลูกสาวมากยิ่งขึ้น เพื่อดำเนินการตามหลักการที่เหมาะสมให้แก่ลูกสาวและลูกชาย แต่การปลูกฝังเป็นไปอย่างเข้มงวดกวดขันก็ทำให้วัยรุ่นเกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้นได้

ตอนที่ ๒

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง พบว่า วัยรุ่นหญิงมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของโพลัม (อ้างจาก Powell , 1963 : 263) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชายจะมีความขัดแย้งที่แตกต่างกัน นอกจากนั้น จากการจัดอันดับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย จำนวนร้อยละของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในแต่ละอันกับวัยรุ่นหญิงจะมีความร้อยละสูงกว่าวัยรุ่นชาย ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเพศหญิงจะเป็นฝ่ายที่ถูกมากและมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศชาย ซึ่งตรงกับ การวิจัยของซารสันและคณะ (Sarason & others , 1960 : 250 - 251) พบว่าเพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศชาย ส่วนในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดู สโตท (Stott , 1966 : 415 - 423) พบว่า

พ่อแม่เป็นห่วงลูกสาวมากกว่าลูกชาย เมื่อเป็นเล่นน้ำจากความที่ห่วงใยมากกว่าจะทำให้พ่อแม่เพิ่มความเอาใจใส่ดูแลอบรมสั่งสอนอย่างใกล้ชิด ถ้าการแสดงออกของพ่อแม่เป็นไปอย่างเข้มงวด กวักขันและถือความกติกของพ่อแม่เป็นหลัก ขาดความเข้าใจที่ลึกซึ้งกับลูกวัยรุ่น ก็จะมีเพิ่มความขัดแย้ง ให้เกิดขึ้นมากกว่าการปกครองแบบมีเหตุผลและฝึกความเป็นอิสระในตัวลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสังคมไทยและวัฒนธรรมไทยถือว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนไหวง่าย มีความอ่อนแอกว่าเพศชาย พ่อแม่มักจะคอยอบรมสั่งสอนให้เพศหญิงเป็นแม่บ้านแม่เรือน สุภาพเรียบร้อยและยึดมั่นในประเพณี เด็กหญิงส่วนมากจึงไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเอง มักต้องทำอะไรต่างๆไปโดยได้รับความเห็นชอบจาก ผู้ใหญ่และคนอื่นๆเสมอ ลักษณะเช่นนี้ เพศหญิงจึงได้รับการกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆจากพ่อแม่และ สังคมมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีผลผลักดันให้วัยรุ่นหญิงเกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นชาย

๒. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่น ตอนปลาย พบว่า วัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายมีความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของ โพลล์ (จาก Powell , 1963 : 260) พบว่า วัยรุ่นตอนต้นจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่น ตอนปลาย ซึ่งถือว่าพ่อแม่เริ่มเข้าสู่ระยะวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิดและการ กระทำที่แตกต่างไปจากเมื่อตอนเป็นเด็ก วัยรุ่นจะชอบคิด รักความยุติธรรม และกล้าที่จะ แสดงออก ซึ่งความเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้จะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ระยะวัยรุ่นตอนต้น แต่พอถึงระยะ วัยรุ่นตอนปลายก็จะเริ่มมีกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น รู้จักคิด มีเหตุผล มีความรอบคอบสุขุมขึ้น มากกว่าระยะแรก ดังนั้นความขัดแย้งกับพ่อแม่ของเด็กวัยรุ่นตอนปลายจึงเริ่มลดลงและมีน้อยกว่า วัยรุ่นตอนต้น ลักษณะนี้เป็นผลการวิจัยจากสภาพการอบรมเลี้ยงดูแบบสังคมตะวันตก แต่ในลักษณะ การอบรมเลี้ยงดูแบบไทย สังคมไทยส่วนใหญ่เด็กต้องเคารพเชื่อฟังบิดามารดามากกว่าสังคมของ ชาวตะวันตก ความสัมพันธ์ในครอบครัวไทยกำหนดให้เด็กเคารพยำเกรงผู้ใหญ่ โดยถือว่า ผู้ใหญ่คือร่มโพธิ์ ร่มไทร ต้องคอยปกป้องและเป็นพี่เลี้ยงของผู้ที่น้อยตกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับพ่อแม่ ดังนั้นผลการศึกษาค้นคว้าความขัดแย้งกับวัยรุ่นไทยที่มีพ่อแม่ จึงไม่พบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นผลที่ได้มายังมีแนวโน้มว่า วัยรุ่นตอนปลายกลับจะมีความขัดแย้ง

กับพ่อแม่มากกว่าวัยรุ่นตอนต้น เพราะภาวะแกนเจริญของความขัดแย้งในวัยรุ่นตอนปลายมีมากกว่าในวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าในวัยรุ่นตอนต้นเด็กยังไม่กล้าแสดงออกมากนัก เพราะพึ่งพานจากวัยเด็กตอนปลายมาเพียงเล็กน้อยรวมทั้งเป็นผลจากการอบรมเลี้ยงดูตามแบบอย่างพ่อแม่ของไทย ตามที่โลกดามาแล้วเด็กในวัยรุ่นตอนต้นจึงยังไม่กล้าแสดงออก แต่พอเด็กวัยรุ่นไทยย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลายก็เริ่มเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น กล้ากล้าแสดงออก จึงพบความรู้สึกขัดแย้งกับพ่อแม่ได้มากกว่าวัยรุ่นตอนต้น

* 3) การเปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นในชนบทกับวัยรุ่นในเมือง ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากการศึกษาของ ซีมอนด์ (Symonds) (อ้างจาก Hurlock, E.B., 1967 : 297) ที่พบว่าสังคมแบบเมืองมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมที่ทำให้กานิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนไป วัยรุ่นจะเห็นกานิยมของพ่อแม่ว่าเป็นสิ่งที่ล้าสมัย จากการศึกษาของ สโตท (Stott, 1940 : 325 - 329) พบว่าแม่ในชนบทจะมีความเข้าใจและมีทัศนคติที่ตรงกับลูกสาวของตนมากที่สุด จากผลการศึกษาครั้งนี้ ที่ไม่พบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นในชนบทกับวัยรุ่นในเมือง อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นที่มักอยู่ในชนบท เป็นที่ไมห่างไกลจากกรุงเทพมหานคร และเป็นจังหวัดที่อยู่ชนเมือง นอกจากนั้นผลของความเจริญทางการศึกษา การคมนาคมที่สะดวกทำให้การติดต่อสื่อสาร สื่อมวลชนต่างๆติดต่อถึงกันได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวางทำให้สภาพความเป็นอยู่ของชนบทกับในเมืองไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในชนบท เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดและโรงเรียนประจำอำเภอซึ่งมีความเจริญพอสมควร ในปัจจุบัน อันเป็นผลให้ไม่มีความแตกต่างกันในจุดลักษณะดังกล่าวมาตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าวัยรุ่นในเมืองจะมีความขัดแย้งมากกว่าวัยรุ่นในชนบทถ้าเทียบดูจากผลของภาวะแกนเจริญในทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง

3) 4) การเปรียบเทียบความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นที่มีอายุต่างจากพ่อแม่มากและน้อย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากการวิจัยของ ฮิลลาเบธ เฮลลอค (Hurlock, E.B., 1967 : 297 - 299)

และสตอท (Stott , 1940 : 325 - 329) พบว่าวัยรุ่นจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่
ที่อายุมากกว่าพ่อแม่ที่อายุน้อย สำหรับผลการวิจัยกับวัยรุ่นไทยที่ไรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลที่ได้
ออกมาแตกต่างจากผลการวิจัยที่กระทำกับวัยรุ่นอเมริกัน ทั้งขึ้นอยู่กับกรอบมเดียงคู่ที่แตกต่างกัน
การยอมรับเดียงคู่ของพ่อแม่ไทยส่วนใหญ่ มักจะไรการควบคุมและเน้นเรื่องการเชื่อฟัง ไรวิธี
ควบคุมเพื่อให้ลูกเป็นเด็กหัวนอน ยิ่งพ่อแม่มีอายุมากหรือมีลูกมากก็ยิ่งมีความร่าเริงและมีประสบการณ์
ในการที่จะยอมรับและปลุกฝังกฎเกณฑ์ต่างๆให้กับลูกๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมไทยที่เน้นความเคารพ
ผู้อาวุโส ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าในวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น
ที่พ่อแม่มีอายุมาก จะมีความเครียดของความขัดแย้งสูงกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีอายุมาก ซึ่งสัมพันธ์
กับการเคารพผู้อาวุโส ตามลักษณะวัฒนธรรมไทย

X 5. ความแตกต่างของความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับ
สูง กลาง และต่ำ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า
สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมจะมีผลต่อความขัดแย้งของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ
ลิคเชียน (Liccione , 1955 : 421 - 426) และโฟลสัน (Folson , 1943 : 39)
พบว่าในวชนชั้นที่ต่างกัน ผลของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก็จะแตกต่างกันไป ด้วย จากการเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่ละคู่ พบว่าวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม
ระดับสูงและต่ำ มีความขัดแย้งกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่วัยรุ่น
ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง จะมีความขัดแย้งมากกว่าวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ
สังคมระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะ พ่อแม่ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง จะเป็นข้าราชการ
ชั้นผู้ใหญ่ นักธุรกิจ หรือผู้มีกิจการต่างๆที่จะต้องรับผิดชอบจนไม่มีโอกาสที่จะใกล้ชิดกับลูก พ่อที่จะ
รู้จักลูกของตนอย่างดองแท้ นอกจากนี้แนวแบ่ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง มักจะมี
ความคาดหวัง การกำหนดกฎเกณฑ์และการเรียกร้องสิ่งต่างๆจากลูกๆมากทำให้ลูกเกิดความขัดแย้ง
ได้มากกว่าพ่อแม่ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมในระดับต่ำ ซึ่งจะมีโอกาสสนิทสนมและไม่คาดหวัง
จากลูกมากนัก มักจะปล่อยชีวิตและครอบครัวความสบาย ไม่ค่อยจะมีความหะเยอทะยาน หรือ
มุ่งหวังสูงให้กับลูกและครอบครัว ผลจากการเปรียบเทียบความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นจากครอบครัว

ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมในระดับสูงกับกลาง และ กลางกับต่ำ พบว่ามีความแตกต่างกัน
 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การดูผลจากคะแนนเฉลี่ย พบว่า วิทยาลัยที่ครอบครัวยุคมีสถานภาพทาง
 เศรษฐกิจสังคมระดับสูง จะมีแนวโน้มของความขัดแย้งมากกว่าวิทยาลัยที่ครอบครัวยุคมีสถานภาพทาง
 เศรษฐกิจสังคมระดับกลาง และวิทยาลัยที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมในระดับกลางจะมีแนวโน้ม
 ของความขัดแย้งมากกว่าวิทยาลัยที่ครอบครัวยุคมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ ฉะนั้นจึงพอจะ
 เห็นได้ว่า วิทยาลัยที่ครอบครัวยุคมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูง มีแนวโน้มว่าจะมีความขัดแย้ง
 มากที่สุด ส่วนวิทยาลัยที่ครอบครัวยุคมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับต่ำ มีแนวโน้มว่าจะมีความขัดแย้ง
 น้อยที่สุด สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างครอบครัวยุคที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับสูงและต่ำ
 ก็ใกล้เคียงเปรียบเทียบกันแล้ว จึงมาพิจารณาถึงครอบครัวยุคที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลาง
 และต่ำ จากผลการศึกษาของเซียร์ (Sears , 1957 : 429) กล่าวถึงการควบคุมดูแล
 ในการศึกษาและความสำเร็จของลูกในเมื่อนักกลางกับแม่ชนกรรรมกร พบว่า แม่ในระดับกลางมี
 ความมุ่งมาดปรารถนาใ้บุตรได้สำเร็จถึงขั้นมหาวิทยาลัยมากกว่าแม่ชนกรรรมกร ผลของการศึกษา
 ในประเทศไทยที่ประสิทธิ์ สุนทรระกูล (อ่างวาท วิณิช เกตุขำ, 2515 : 14) พบว่า
 แม่ชนกลางให้ความรักแก่ลูกมากกว่าแม่ชนต่ำ และแม่ชนต่ำให้เหตุผลว่าตนเองไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่
 ลูกเท่าไร เพราะต้องทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว ถึงอย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่จาก
 สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมระดับใด ถ้าต้องการจะลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในลูกวัยรุ่น ก็ควรจะ
 เป็นพ่อแม่ที่จะยอมให้เด็กตัดสินใจเอง รู้จักการไตร่ตรองพิจารณาและทดลองกับสถานการณ์ใหม่ๆ
 การเคารพในบุคลิกภาพของวัยรุ่นแต่ละคน รวมทั้งการลดการควบคุมและการจู่โจมส่วนตัวของลูก

ตอนที่ 3

1. การหาความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยที่มีความขัดแย้งสูงและความขัดแย้งต่ำ กับ
 ความต้องการทางจิตทั้ง 3 ด้าน คือ ความต้องการการยอมรับนับถือ ความต้องการผลสัมฤทธิ์
 และความต้องการไม่ตรีสัมพันธ พบว่าความสัมพันธ์ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันจริงระหว่างความขัดแย้งกับความต้องการทางจิต จาก
 วิทยาลัยในกลุ่มตัวอย่างนี้

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต่องการทางจิตในเด็กทารกระหว่างวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูงและต่ำ พบว่า วัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูงจะมีความต่องการการยอมรับนับถือแตกต่างจากวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 แสดงว่า วัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูง จะมีความต่องการการยอมรับนับถือมากกว่าวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงต่ำ นั่นคือวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูงจะมีปัญหาที่ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจ ความวิตกกังวล และความกลัวของใจ เนื่องจากมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกับพ่อแม่ เป็นเด็กที่มีความซึบแรงแรงสูง จึงมีความต่องการการยอมรับนับถือมาก เหนือกว่าการยอมรับนับถือที่วัยรุ่นไม่ค่อยจะไ้รับจากพ่อแม่ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในตัวเอง อารี นุนประสิทธิ์ (อารี นุนประสิทธิ์, 2503 : 50) พบว่า เด็กทารกที่มีความต่องการการยอมรับนับถือมาก ก็จะมีสติปัญญาที่เจริญมาก ฉะนั้นการที่วัยรุ่นมีความซึบแรงแรงสูงมากย่อมส่งผลให้เกิดความต่องการการยอมรับนับถือได้มากเช่นเดียวกัน จึงต่องการการยอมรับนับถือมากขึ้นตามมาด้วย

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต่องการผลสัมฤทธิ์ ในเด็กที่มีความซึบแรงแรงสูงกับเด็กที่มีความซึบแรงแรงต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูงและต่ำ มีความต่องการผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันจริง ซึ่งจากการศึกษาเรื่องกำหนดทางสังคมและบุคลิกภาพของวัยรุ่นไทยกับวัยรุ่นอเมริกันของนวลเดญ วิไลวรโรติ (อัจจาก นพนธ์ สัมมา, 2514 : 7) พบว่าเด็กวัยรุ่นไทยมีความต่องการผลสัมฤทธิ์มากที่สุด จะเห็นได้ว่าความต่องการผลสัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ เมื่อเผชิญกับอุปสรรคก็ไม่ทอดยต่องการอิสระในการแสดงออกทั้งในสิ่งที่ป็นรูปธรรมและแนวคิดซึ่งเป็นคุณสมบัตินี้ ตรงกับลักษณะตามธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นอย่างมาก จึงไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูงและน้อย เพราะเด็กที่มีความซึบแรงแรงสูงกับพ่อแม่มากและน้อยที่ศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กวัยรุ่นปกติในโรงเรียนทั่วไป จึงมีความต่องการความสำเร็จร่วมกัน

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความต่องการไมตรีสัมพันธ์ ระหว่างเด็กที่มีความซึบแรงแรงสูงและต่ำ พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จากผลการศึกษานี้ ปรากฏว่าวัยรุ่นที่มีความซึบแรงแรงสูง จะมีความต่องการไมตรีสัมพันธ์มากกว่า

วัยรุ่นที่มีความขัดแย้งต่ำ แสดงว่าวัยรุ่นที่มีความขัดแย้งสูงจะมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์สูง ก็
 ปรารถนาที่จะเข้าร่วมกับสังคม ต้องการความรัก การทูลดนม และการยอมรับจากผู้อื่น ไม่ชอบ
 การอยู่อย่างโดดเดี่ยว จะมีความสุขใจเมื่ออยู่รวมในกลุ่ม มีความรู้สึกดีต่อเพื่อนๆทุกคน จาก
 ลักษณะความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่มีความขัดแย้งมาก จะมีแนวโน้มที่จะหัน
 ออกสู่สังคมภายนอก ต้องการมีไม่ตรีสัมพันธ์กับคนอื่น ลักษณะเช่นนี้มีมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้นอยู่ใน
 ภาวะที่มีความวิตกกังวล ฉะนั้นเด็กที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่สูง ย่อมจะมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์
 กับผู้อื่น และหันออกสู่สังคมภายนอกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากเด็กที่มีความขัดแย้งกับพ่อแม่ต่ำ
 ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ มีความสุขใจจากสภาพครอบครัว จึงมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์
 จากภายนอกน้อยกว่า วัยรุ่นที่มีความขัดแย้งสูง

X ขอเสนอแนะ ดังนี้

ก. สำหรับการทำการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความขัดแย้งที่วัยรุ่นมีต่อพ่อแม่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่นศึกษาถึง
 อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่ตามภาคต่างๆ สถานศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น
 โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนอาชีวะศึกษา ฯลฯ และลำดับที่ของการเกิด
2. ควรศึกษาเรื่องนี้โดยเพิ่มเติมตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับ
 ความขัดแย้งของวัยรุ่น เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น
 เพื่อจะไต่รวบถึงอิทธิพลและความสัมพันธ์ของความขัดแย้งกับตัวแปรอื่นๆ
3. ควรไต่รวบการศึกษาเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขวางกว่านี้ และให้ได้
 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจากวัยรุ่นในกลุ่มต่างๆให้กว้างขวางกว่านี้ เช่นวัยรุ่นในกรุงและ
 ชนบท ก็ควรเลือกจากที่เป็นตัวแทนจากลักษณะอื่นๆที่แท้จริง และควรพิจารณาเรื่อง
 สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกันได้ใกล้ชิดส่วนพอเพียงกันด้วย
4. เนื้อหาความเชื่อมั่นของมาตรฐานแบบสอบถามความขัดแย้งที่คณะผู้วิจัยร่วมกัน
 สร้างขึ้น ควรไต่รวบการศึกษาความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่ด้วยวิธีการอย่างอื่นๆ เช่น
 รวบรวมความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่ในลักษณะต่างๆแล้วสร้างเป็นเหตุการณ์สมมติหรือตัวละคร

ในแต่ละบทบาท เพื่อให้ดูเหมือนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ แล้วให้เด็กตอบโดยสมมุติตัวเอง เป็นตัวละครนั้นๆ ว่าจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด หรือวิธี Projective Techniques ฯลฯ แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้อาเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

⑤ ในการศึกษาถึงความขัดแย้งที่วัยรุ่นมีต่อพ่อแม่ ควรให้เด็กได้พิจารณาตัวเอง ว่าในแต่ละเหตุการณ์นั้นๆ เด็กคิดว่าตัวเองมีส่วนถูกหรือผิดมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ทราบถึงความรู้สึกของวัยรุ่นต่อการกระทำของตัวเองควยว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการกระทำนั้นๆ

⑥ เพื่อความเข้าใจอันดีในเรื่องความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ ควรทำการศึกษาดังการกระทำของวัยรุ่นที่ทำให้พ่อแม่เกิดความขัดแย้ง จะทำให้ได้เข้าใจถึงความรู้สึกของพ่อแม่ที่มีต่อลูกวัยรุ่นอีกด้านหนึ่ง ทางที่จะแก้ไขหรือลดความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นยอมทำได้ง่ายขึ้น เมื่อเราได้ศึกษาข้อมูลจากทั้ง 2 ฝ่าย

* ข. สำหรับพ่อแม่

① จากผลการศึกษานี้พบว่า ความขัดแย้งของวัยรุ่นกับพ่อแม่เกิดขึ้นจากการที่พ่อแม่ไม่ใคร่เข้าใจถึงธรรมชาติและความต้องการของวัยรุ่น รวมทั้งการที่พ่อแม่ใช้วิธีการปกครองลูกๆ ตามแบบเก่า เช่นการใช้อำนาจสิทธิขาดในการปกครองเด็ก การควบคุมและบังคับโดยไม่ยอมให้เด็กมีอิสรภาพในความคิดและความประพฤติของตน ปัญหาขัดแย้งกับลูกวัยรุ่นจึงเกิดขึ้นได้ง่าย ฉะนั้นเพื่อเป็นการลดและป้องกันความขัดแย้งกับพ่อแม่ที่อาจเกิดขึ้นกับวัยรุ่น พ่อแม่จึงควรหันมาสนใจ ศึกษาหาความรู้ทางจิตวิทยาวัยรุ่นเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติและความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในเด็กวัยรุ่น ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะวัยรุ่นที่กล่าวมาแล้ว จะช่วยให้พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูกวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม * สามารถที่จะปรับเหตุการณ์และความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นให้ดียิ่งขึ้น โดยการหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาระหว่างลูกวัยรุ่นกับพ่อแม่ได้ เช่น การปกครองที่ถือความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นใหญ่ การเอาลูกไปเปรียบเทียบกับคนอื่นที่เด่นกว่า การจู้จี้เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ความด่าเอียงต่อลูกๆ การใช้อารมณ์ของพ่อแม่

และการยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของลูกๆ มากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์เหล่านี้ เป็นลักษณะที่พบกับเด็กวัยรุ่นไทย ฉะนั้นพ่อแม่ควรระมัดระวังการปฏิบัติตนต่อลูกวัยรุ่น ควร เปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้แสดงเหตุผล ให้ลูกวัยรุ่นมีอิสระในตัวเอง และยอมรับการตัดสินใจของ วัยรุ่น โดยพ่อแม่เป็นที่ปรึกษาที่ดีให้แก่ลูกวัยรุ่น แทนการเป็นผู้ควบคุมอย่างเด็ดขาด

2. เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันรวมทั้งค่านิยมต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มาก วัยรุ่นในสมัยนี้ได้รับการอบรมให้รู้จักคิด กล้าพูด กล้าแสดง ตลอดจนมีบทบาทต่อสังคม มากขึ้น พ่อแม่จึงควรปรับตัวให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน หันมาพิจารณาถึงสาเหตุ ของความเปลี่ยนแปลงและหาแนวทางที่จะผ่อนปรนเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ควรทำ ความเข้าใจถึงความต้องการของวัยรุ่นในปัจจุบัน รวมถึงความสนใจที่จะเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ย่อมทำให้พ่อแม่เป็นที่พึ่งที่ดีแก่ลูกๆ ทำให้วัยรุ่นสามารถประพฤติปฏิบัติตัวในทางที่ดีได้มากกว่า การตีตักต้อนวัยรุ่น

3. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่น จะสร้างเสริมความสมบูรณ์ทางบุคลิกภาพ อันจะเป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ตามความปรารถนาที่ดีของพ่อแม่และลูกด้วยกัน ฉะนั้นควรระวังที่จะไม่ไปเริ่มความขัดแย้งให้กับลูกวัยรุ่น ควรหาหนทางหาหากัน รวมทั้งการคำนึงถึงความต้องการและธรรมชาติของวัยรุ่นแทนการยึดมาตรฐานและการตัดสินใจ จากพ่อแม่เป็นใหญ่

ค. สำหรับครูและคุณแนะแนว

ผู้ที่เป็นครูควรนำความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่นมาประกอบในการเรียนการสอน และการปกครอง ควรระวังความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียนวัยรุ่น ครูควรมีการ ผ่อนหนักผ่อนเบา ควรใช้เหตุผลแทนการใช้อารมณ์ มีความยุติธรรมโดยคำนึงถึงลักษณะการ เปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ และความต้อการด้านต่างๆของนักเรียนวัยรุ่น เพื่อเสริมสร้าง บุคลิกภาพที่พึงปรารถนาให้กับเด็กวัยรุ่น

คานของครูแนะแนว ควรตระหนักถึงความสำคัญของความขัดแย้งที่จะเกิดกับนักเรียน วัยรุ่น และหาทางป้องกันความขัดแย้งของนักเรียนวัยรุ่นที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับบุคคลทั่วไป

เปิดบริการให้ความรู้แก่นักเรียนวัยรุ่น การปฏิบัติตัวต่อบุคคลต่างๆ มีการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น รวมทั้งการติดต่อกับพ่อแม่และครูของนักเรียนวัยรุ่นโดยตรง เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย

ง. สำหรับวัยรุ่น

ควรส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง โดยทำการสอนและให้ความรู้แก่วัยรุ่นเพื่อให้วัยรุ่นเข้าใจถึงพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง เมื่อแก่อย่างเขาสู่วัยรุ่น รวมทั้งการให้วัยรุ่นไ้รู้ถึงบทบาทและปัญหาโดยทั่วไปที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองต่อบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง การจัดบริการในลักษณะนี้เชื่อเป็นแนวทางให้เด็กได้รับรู้ถึงสภาพของตนเอง ซึ่งจะช่วยลดปัญหาและข้อขัดแย้งต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นได้

77

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- นพนธ์ สันมา การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิต และความวิตกกังวลของ
เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกวางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน
ปริญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 77 หน้า
- นาฏเจดีย์ว สุมาวงศ์ "วัยรุ่น" จุดสารฉบับที่ 5 สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย
2505, 74 หน้า
- ประสาธ หลักกิลลา ปัญหาสังคม ไทยวัฒนาพานิช 2504, 275 หน้า
- ไพฑูริย์ เครือแก้ว ลักษณะสังคมไทยและหลักการพัฒนาชุมชน พระนคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด
การพิมพ์เกื้อกูล 2506
- ละม้ายมาศ กรหัตถ์ การสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความต้องการพื้นฐาน
ทางจิตใจ และปฏิกิริยาของเยาวชนไทยและญี่ปุ่น วิทยานิพนธ์วิทยาลัยวิชาการศึกษา
2504, 72 หน้า
- ละม้ายมาศ กรหัตถ์ และ จรรยา สุวรรณทัต อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็กที่ตำบล
นาป่า อ.เมือง จ.ชลบุรี รายงานวิจัยฉบับที่ 9 ของ ภาวาระหว่างชาติ
สำหรับการคนควาเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา 2510, 184 หน้า
- วินิจ เกตุชำ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคิดสร้างสรรค์
ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุโขทัย
ปริญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 93 หน้า
- สมศักดิ์ ประจจะเนย์ สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษา (ป.กษะ) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชลบุรี ปริญาณิพนธ์วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2506, 136 หน้า

สิปปพันธ์ เกตุทัต แนวทางปฏิบัติการศึกษาสำหรับรัฐบาลในอนาคต รายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิบัติการศึกษา โรงเรียนพยุหะไต่คโพรคักชั้น 2517,68 หน้า

อารี นุ่นประสิทธิ์ การศึกษาเปรียบเทียบและความสัมพันธ์ระหว่างความถ่องการทางจิต ความวิตกกังวลของ เด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายพิการ และเด็กวัยรุ่นที่มีร่างกายปกติ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513,77 หน้า

Angelino, H.L.A. Barus, and C.L. Shedd "Attitudes of Mothers and Adolescent Daughters Concerning Clothing and Grooming" Journal of Home Economics, December, 1956

Blair, Glenn Myers, Educational Psychology, The Mcmillan Company, New York, 1968, 650 pp.

Block, V.L., Conflicts of Adolescents with their Mothers, Journal of Abnormal and Social Psychology, 32, 192-206, 1937

Felming, C.M., Adolescence, Routledge & Degan Paul Ltd., London : 1957 262 pp.

Folsom, J.K. The Family and Democratic Society, New York : John Wiley and Sons, Inc., 1943

Garrett, Henry E. Statistic in Psychology and Education, Vakils, Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1966, 491 pp.

Garrison, Karl C. Psychology of Adolescence, Princeton Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1965, 477 pp.

Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw - Hill Book Company, New York : 1965, 605 pp.

Hurlock, E.B., Adolescent Development; McGraw - Hill Book Company, 1967, 719 pp.

Kissel, Stanley, "Anxiety, Affiliation and Juvenile Delinquency," Psychological Abstract, Vol. 41, 1964

Liccione, John V. "The Changing Family Relationships of Adolescent Girls." Journal of Abnormal and Social Psychology, 51, 421 - 426, 1955

Marshall B. Clinard, Sociology of Deviant Behavior, Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1968, 533 pp.

- Medinus, Gene R., Child and Adolescent Psychology : Behavior and Development by Gene R. R. Medinus and Ronald C. Johnson. New York, Wiley, 1969, 787 pp.
- Powell, Marvin The Psychology of Adolescence, The Bobbs - Merrill Company, Inc., Indianapolis, New York, 1963, 552 pp.
- Sarason, Mayour B., and others, Anxiety in Elementary School Children, John Willey & Sons, New York, 1960, 351 pp.
- Sears, Robert Richardson, Patterns of Child Rearing, Row Peterson and Company, New York, 1957, 549 pp.
- Stott, L.H. "Adolescents' Dislikes Regarding Parental Behavior and their Significance," Journal of Genetic Psychology, 57 : 393 - 414, 1940
- Strang, Ruth, The Adolescent Views Himself, McGraw - Hill Book Company, Inc., 1957, 191 pp.
- Wichiarajote, (Kosolsreth) Nuanpen, "A Cross Cultural Study of Societal Values and Personality of Thai and American Adolescents, Doctorate Thesis, University of Illinois, 1968

ภักคณนวก

๑. การหารายเฉลี่ยของคะแนน

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

๒. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

๓. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒ กลุ่ม

๗๕

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน t-distribution

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

๔. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (B)	$\sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - C$	$k - 1$	$SS_B / k - 1$	$MS_B / 145 E$
Within (E)	$SS_T - SS_B$	$N - k$	$SS_E / N - k$	
Total	$\sum_{i=1, j=1}^k \sum n_{ij}^2 - C$	$N - 1$		

๕. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X กับคะแนน Y

$\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน X และคะแนน Y ทั้งหมดตามลำดับ

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

แสดงการอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความวิตกกังวลของวัยรุ่น
 หมดชื่อแม่

ลำดับ ข้อ	ค่า t	ลำดับ ข้อ	ค่า t	ลำดับ ข้อ	ค่า t
1	9.15	21	3.42	41	7.00
2	12.27	22	3.10	42	5.33
3	3.37	23	6.35	43	7.12
4	14.27	24	3.48	44	7.50
5	6.97	25	6.00	45	9.25
6	7.40	26	12.06	46	7.04
7	4.96	27	7.04	47	5.56
8	5.60	28	7.22	48	5.37
9	4.16	29	7.00	49	6.10
10	7.50	30	6.26	50	6.20
11	4.45	31	16.12	51	4.04
12	5.34	32	3.65	52	5.29
13	7.04	33	3.30	53	6.05
14	10.14	34	2.15	54	14.37
15	7.12	35	4.31	55	4.22
16	5.92	36	6.16	56	5.81
17	7.60	37	6.70	57	5.50
18	7.40	38	6.26	58	7.59
19	3.50	39	12.24		
20	3.46	40	4.73		

แบบสอบถามความซ้กแ่ง ของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่

แบบสอบถามความตองการทางจิต

แบบสอบถาม

นักเรียนที่รัก

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาความขัดแย้งกับพ่อแม่และความต้องการทางจิตของเด็กวัยรุ่น เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันถูกต้องระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่

ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านกรอกแบบสอบถามนี้ตามความรู้สึกและสภาพที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด ข้อมูลต่างๆจะถือเป็นความลับและท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม ขอให้ตอบอย่างจริงใจและสบายใจต่อการให้คำตอบ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ เพราะแบบสอบถามที่ไม่ได้รับคำตอบครบถ้วน จะไม่เป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ สำหรับผลของการศึกษาค้นคว้า จะสรุปผลออกมาเป็นส่วนรวม ไม่เฉพาะเจาะจงตอบบุคคลใดโดยเฉพาะ

ขอขอบคุณในความร่วมมือด้วยดีจากท่าน

นางอัญชลี คັນศิริ

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1

เป็นแบบสอบถาม ที่ถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและบิดามารดาของท่าน ขอให้ท่านพิจารณาคำถามให้ละเอียด และขีดเครื่องหมาย ✓ หรือตอบคำถามทุกข้อให้ตรงตามความเป็นจริงที่สุด ลงในกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 2

เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกต่อเหตุการณ์ ซึ่งท่านเห็นว่าขัดแย้งกับการกระทำของพ่อแม่ เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นโดยทั่วไป ขอให้ท่านพิจารณา ดูข้อความคำถามให้ละเอียดและ ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านในแต่ละข้อ ในกระดาษคำตอบ

ระดับความรู้สึกต่อความขัดแย้ง หมายถึงการพิจารณาว่าถ้าพ่อแม่ของท่านแสดง - การกระทำเหล่านั้นท่านจะเกิดความรู้สึกไม่พอใจต่อเหตุการณ์นั้นๆ ในระดับใด คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด เมื่อท่านพิจารณาแล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างนั้นๆ ในกระดาษคำตอบ

ข้อสำคัญ การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่แท้จริงของแต่ละบุคคลที่จะมีต่อเหตุการณ์นั้นๆ ดังนั้น ขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านให้มากที่สุด ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ตัวอย่างคำถาม ท่านเกิดความรู้สึกไม่พอใจเพียงใดต่อเหตุการณ์ต่อไปนี้ แต่ละข้อซึ่งเป็น การกระทำของพ่อแม่

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	รู้จักให้ทำการบ้านบ่อย					
00	ไม่อนุญาตให้เลือกเรียนวิชาที่ชอบที่ชอบ					

ท่านเกิดความรู้สึกไม่พอใจเพียงใดต่อเหตุการณ์ต่อไปนี้ แต่ละข้อ ซึ่งเป็นการกระทำของพ่อแม่

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
✓ 1. X	เวลาว่างจะทำงานส่วนตัว เล่น หรือพักผ่อนมักจะบ่นและย่ำให้สนใจในเรื่องการเรียนจนรู้สึกรำคาญ					
✓ 2.	ไปชอบให้ฟังวิทยุ หรือดูทีวี ในขณะที่ทำการบ้านหรืออ่านหนังสือเรียน					
3.	กำหนดเวลาให้ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เวลาเล่น ทีวี ทำการบ้าน ฯลฯ					
✓ 4. X	ชอบบ่นว่าลูกไม่เอาใจใส่ในการเรียนเท่าที่ควร					
5.	กวัดขັນ เข้มงวดเกี่ยวกับการเรียนและการดูหนังสือที่บ้าน					
✓ 6. X	ชอบย่ำให้เอาอย่างคนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน					
7. X	ต้องการให้ประกอบอาชีพตามที่บิดามารดาเลือกให้ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบก็ตาม					
✓ 8. 5	ให้เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่ายหรือให้ไม่ถูกต้อง					
9. X	โทษแจงเรื่องการใช้จ่ายเงิน และย่ำได้ใช้จ่ายอย่างประหยัด					
✓ 10. 6	บ่นว่าค่าห้องของในรังกาแพง หรือข้อหาของเครื่องใช้บ่อยๆ					

+ 3 +

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ✖	ชอบให้ทำตามความต้องการและคำแนะนำของพ่อแม่ทุกอย่าง จะทำอะไรก็รองรับความเห็นชอบจากพ่อแม่เสียก่อนจึงจะไม่ถูกบน					
12. ✖	ชอบยกเอาพี่น้องหรือเพื่อนบ้านขึ้นมาเป็นตัวอยาง					
13. ✖	บ่นว่าไม่รวยพ่อแม่ทำงาน และให้ทำงานบ้านมากเกินไป จนบางทีไม่มีเวลาพอสำหรับทำงานส่วนตัว					
✓ 14. ค	จริงจังเกี่ยวกับมารยาทต่างๆ เช่นการรับประทานอาหาร ยืน เดิน นั่ง นอน การพูดจา และการวางตัวก่อนหน้าบุคคลอื่น					
✓ 15. ๑๐	พอใจที่จะเล่าและเปรียบเทียบถึงการอบรมมารยาทและการวางตนในสมัยก่อน					
16.	ไม่อนุญาตให้เคี้ยวหรือตักเสิร์ฟแบบที่ด้านรอบ					
✓ 17. ๑๑	ตำหนิการแต่งกายของท่านว่าไม่เหมาะสม เช่นไม่เหมาะสมกับวัยฐานะ รูปร่างลักษณะของท่าน ฯลฯ					
✓ 18. ๑๒	บ่นเกี่ยวกับทรงผม การไว้หนวดเกราะ และการใช้เครื่องสำอาง					
✓ 19. ๑๓	ถ้าจะนอนคืนสายบ้างในวันหยุด มักบ่นจนท่านรำคาญ					
✓ 20. ๑๔	มักมีเรื่องดกเถียงว่ากล่าวกับคนในบ้านจนท่านรำคาญ					

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21.	มักมีเรื่องดกเถียงทะเลาะวิวาทกับคนบ้านใกล้เคียง เรื่องเงินจันทานรำกาญ					
22. ✓	พ่อแม่ชอบทะเลาะกันเอง หรือความเห็นของพ่อแม่ไม่ตรงกัน พ่อหรือแม่ก็บังคับให้ลูกงดอยความความเห็นของตน					
23. ✓	ไม่ค่อยอนุญาตให้ออกนอกบ้าน หรือไปเที่ยวเพราะกลัวเสียเวลาทำงานอื่นๆ กลัวเบียดเบียน หรือกลัวมีความประสทธิเสียหาย					
24. ✓	ไม่ชอบให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ โดยเฉพาะในเวลากลางคืน					
25.	ไม่อนุญาตให้ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนเพศเดียวกัน					
26. ✓	อบรมเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ อย่างเข้มงวดกวดขัน					
27. ✓	มักไม่ค่อยพอใจเมื่อลูกอยู่ในกลุ่มเพื่อนฝูงแล้วส่งเสียงกรรกราก เฮฮาอย่างสนุกสนาน					
28. ✓	ไม่ค่อยอนุญาตให้ไปค้างบ้านเพื่อนหรือบ้านญาติ					
29. ✓	ไม่ชอบให้หาเพื่อน มาที่บ้านหรือคบกับเพื่อนฝูงหลายๆ เว้นแต่ช่วยกันขอยุๆ เขียนวาทหมายกติกาคอหรือโทรกันขอยุๆ					
30. ✓	ชอบให้คบและเอาแบบอย่างเพื่อนที่พ่อแม่ชอบ					

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
31.	กวดขันเรื่องการกินเพื่อนที่รู้จักไม่สุภาพ กินสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เที่ยวเก่ง ฯลฯ					
32.	รู้จักเรื่องอาหาร เช่น กำหนดให้รับประทานอาหารให้ เป็นเวลา และคอยเตือนให้รับประทานอาหารที่มี - ประโยชน์แก่ ท่านไม่ชอบ ฯลฯ					
33. ✓	บ่นว่าหรือไม่พูดจาเกี่ยวกับ การสูบบุหรี่					
34.	มักเที่ยว ชิงให้ไปทำบุญในเทศกาลต่างๆ					
35.	ยึดถือประเพณี ถึงเกินไป จนไม่ฟังเหตุผล ของลูกๆ					
36. ✓	ชอบคุยโอ้อวดเรื่องลูกๆให้คนอื่นฟัง เช่น ลูกเก่ง ลูก เรียนดี ลูกสวย ฯลฯ					
37. ✓	แสดงความด่าเอียงต่อลูก					
38. ✓	มักสงโทมอย่างรุนแรง เมื่อเกิดการผิดอะไร					
39.	ย่ำว่าให้ทำดี ทำดี					
40.	กังวลกับสุขภาพของท่านมากเกินไป เช่นไม่ให้นอน ดึก หรือเตือนให้รับประทานยา หรือให้ไปหาหมอ บ่อยๆ					
41. ✓	รู้จักเรื่องความสะอาดของร่างกาย ขาวของเครื่องใช้					
42.	พดแม่ลูกและทำสามกวางเห่อเห่า ไม่เข้าใจความ ของการ ของเด็กโอบรับ					

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
43. 38	ไม่พอใจและบ่นว่าตากด้วยบ้านไม่แรงเวลา					
44.	ถยากได้ของมีราคาซึ่งจะซื้อได้ แต่พ่อแม่ไม่อนุญาต					
45. 34	ชอบให้อยู่บ้าน ไม่ชอบให้ไปเล่นนอกบ้าน หรือบ้านคนอื่น					
46.	บ่นว่าท่านสำรวจ รอบแต่ตัวแต่ไม่เอาใจใส่การทำงาน					
47.	จูจบนว่าเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย					
48. 36	ไม่กขอนุญาตให้ไปในงานรื่นเริงต่างๆ เช่นงานแต่งงาน งานของโรงเรียน ฯลฯ					
49. 37	ท่านถือว่าการไปดูกีฬา ดูภาพยนตร์ ดูการละเล่น เป็น การพักผ่อนหย่อนใจ แต่พ่อแม่บ่นว่า และไม่กขอนุญาตให้ไป					
50. 35	ไม่กขอนุญาตให้ไปห้ที่อาจารย์ หรือเดินทางไกล					
51. 31	ก่อนออกนอกบ้าน ต้องขออนุญาตทุกครั้ง และต้องแข็งแรง เกี่ยวกับการออกนอกบ้านว่าไปไหน อย่างไร กับใคร					
52.	การอนุญาตดูๆ มักไม่ค่อยสม่ำเสมอ					
53. 32	บักขบหรือแสดงกวมไม่พอใจ เมื่อผลการเรียนไม่ดี					
54. 35	ไม่รวมให้อ่านหนังสืออื่นๆ ที่ไม่ใช่ตำราเรียน					
55.	ไม่พอใจเมื่อทำกิจกรรมพิเศษอื่นๆ ให้เอาใจใส่แต่การ เรียนเท่านั้น					

ข้อ	เหตุการณ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
56. ✓	แม่มีปัญหาต่างๆ ที่ไม่พอใจหรือกดขี่ใจอบบะบายอารมณ์เดียวกับลูกๆ					
57.	พ่อแม่สนใจธุระอื่นๆ มากกว่าไม่คอยเอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร					
58. ✓	ปฏิบัติต่อดูถูกเหมือนกับว่าลูกเป็นเด็กเล็กๆ อยู่เสมอ					

59. ✓ จากเหตุการณ์ดังกล่าวมาเดี๋ยวนี้ ความกลัวรู้สึกของท่านเดี๋ยวนี้ ระหว่างพอกับแม่ ใครเป็นผู้กระทำเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความไม่พอใจแก่ท่านมากกว่ากัน

พ่อ

แม่

ตอนที่ 3

กำชับแจ้ง แบบสอบถามตอนนี้องการทราบความคองการบางคำถามของท่าน โดยให้ท่านพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นในระกับิด

น้อยที่สุด	นานๆครั้ง	บางครั้ง	บ่อยๆ	มากที่สุด
------------	-----------	----------	-------	-----------

การตอบ ตอบโดยการเขียนอักษรประจำข้อ (ก , ข หรือ ค) ลงตามระดับความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นั้นๆ ตามลำดับดังนี้

ตัวอย่าง

๐. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อ

ก. ได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน ข. ได้ทำงานเสร็จไปด้วยดี ค. ได้รับคำชมเชย

- เมื่อผู้ตอบรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน เป็นบางครั้ง ก็เขียนอักษร ก ลงใน วง บางครั้ง

- ถ้า นานๆ จึงจะรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ทำงานเสร็จไปด้วยดี ก็เขียนอักษร ข ลงใน วง นานๆครั้ง

- แ่กการรู้สึกเป็นสุขทุกครั้งที่ได้รับคำชม ก็เขียนอักษร ค ลงใน วง มากที่สุด

การตอบจึงเป็นดังนี้

ข้อ	น้อยที่สุด	นานๆครั้ง	บางครั้ง	บ่อยๆ	มากที่สุด
๐		ข	ก		ค

แบบสอบถามความต้องการทางจิต

- สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพอใจอย่างมากในชีวิตของข้าพเจ้าคือ
 - ได้รู้ว่าคุณสมบัติเข้มแข็งขอ ข้าพเจ้าเป็นที่รักกันทั่ว
 - ได้ทำงานจนสุดความสามารถ
 - ได้เล่นกับเพื่อนฝูงอย่างสนุกสนาน

- ข้าพเจ้าอยากเป็นคนที่
 - ได้รับความสำเร็จ
 - มีความสามารถ
 - มีเพื่อนมาก

3. ชาวเจามีความสุขเมื่อ
- ได้อยู่ในกุ่มเขื่อน
 - มีความรู้วิชา แต่ทำอะไรเสร็จไปอย่างก็
 - ได้รับคำเมเยย
4. ชาวเจาจะทำงานใดก็ถ้วน ถ้า
- ครูสงเสริมให้นักเรียนอยู่รวมกันใดก็มากับ
 - ครูสงเสริมให้นักเรียนทำงานใด มากวันแะละคืน
 - ครูสงเสริมให้นักเรียนอยู่รวมกันใดก็มากับ
5. ชาวเจาทำงานใดก็เนอ
- ทำงานในกุ่มคนทีนึ้มีใจตรงกัน มีความต้องการอย่างเดียวกัน
 - งานที่ทำงานเนอไม่งายแะไปยากจนเกินความสามารถของชาวเจา
 - รู้ว่าทำงานเนอใดก็แะจะไ้รับรางวัล
6. ชาวเจาชอบ
- ใ้มีผู้ยกยอตัวชาวเจาโดยเฉพาะ
 - การรวมมือทำงานกับผู้อื่น
 - ทำงานที่ชาวเจาถนัด
7. ชาวเจาอยากจะเป็นคนที่
- ใ้กรๆก็ยอมรับเป็นเพื่อน
 - มีความมั่นใจในความสามารถของตัวเอง
 - เป็นต้นแบบยกของของผู้อื่น

8. ข้าพเจ้ายอมรับกฎที่
- มองเห็นความยั่งยืนแข็งแรง ถึงใจทำงานของข้าพเจ้า
 - ทำตัวให้เขาเคารพนับถือ
 - ข้าพเจ้าถูกควงไถ่โดยไม่ต้องเกรงใจ
9. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งสำคัญที่คนเราควรจะมีคือ
- มีความสามารถในการช่วยเหลือคนอื่น ให้เขาทำสิ่งที่เขาต้องการได้
 - มีความสามารถในการทำสิ่งที่ตนเองต้องการได้
 - มีความสามารถในการทำให้คนอื่นทำสิ่งที่เราต้องการให้เราได้
10. ข้าพเจ้าคิดว่าครูที่ดีคือ
- คนที่ช่วยเหลือให้นักเรียนช่วยตนเอง
 - คนที่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจและเป็นคนที่สนใจในวิชาที่สอนอย่างแท้จริง
 - คนที่เป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียน
11. ข้าพเจ้าพอใจ
- เมื่อคนอื่นเห็นความดีของข้าพเจ้าที่มอบเขา
 - ผลงานของตัวเอง
 - เมื่ออยู่กับเพื่อนฝูงที่สนุกด้วยกัน
12. ข้าพเจ้าจะเรียนหนังสือโตขึ้นจากครูเป็นคนที่
- ให้ความสนใจข้าพเจ้าทั่วตัว
 - สอนวิชาเน้นทฤษฎีที่สนใจ
 - ทำให้ข้าพเจ้ากล้าคบหาด้วยเพื่อนๆ ในชั้นได้
13. สิ่งที่ข้าพเจ้ากลัวมากที่สุดคือ
- ถูกทำลายความดีของคนอื่น
 - ไม่ทันทำงานสำคัญที่สุด
 - สูญเสียเพื่อน

- ข. ข้าพเจ้าต้องการรักษาชื่อเสียงหรือเกียรติยศของข้าพเจ้าไว้
- ค. งานนั้นเป็นปัญหาที่เกียจ

20. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหาที่

- ก. ข้าพเจ้าตัดสินใจอย่างรวดเร็ว
- ข. ข้าพเจ้าคงทำด้วยตัวเองจึงจะแก้ไขสำเร็จด้วยดี
- ค. ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าสามารถจะทำได้ดีกว่าคนอื่น

000000000000000000

กระดาษคำตอบ

ตอนที่ 1

โรงเรียน.....

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ..... ปี

3. วาชีพรของผูปกครอง (กือเอาบิดา หรือหัวหนำกรอบกรำเป็นหลัก)

ขำรำรกร

ขำรำรกรผลเรื้อนต่ำกวำระคัมขันธ์กร หรือทหำรตำรำวจขันธ์กำกวำขันธ์สัจญำมัตกร

ขำรำรกรผลเรื้อนระคัมขันธ์กร หรือทหำรตำรำวจขันธ์สัจญำมัตกรหรือเทียบเทำขันธ์ไป

ตั้งแตขันธ์เก็บหรือเทียบเทำขันธ์ไป

ขำรำรกรกรเมืองทมีอำนำจ

กำขำย

กำขำยเล็กกำน้อย

เจำของกิจกรกำขนำกกลาง

เจำของธุรกิจขนำกใหญ่ทัวๆไป

ทำงำนบริษัทเอกรำนและประกำบอำชีพรส่วนตัว

นักธุรกิจหรือผู้จักกร

เสมียนพนักงำนหรือดูจำงประจำในโรงงำน

กนขำยขององกรกำหำงรำน

นักหนังสือพิมพ์

บริกร และองกรกำนำนำชาติที่ไม่เกี่ยวข้องกับกำกรกำ

แพทย

ทนายควำม

เกณฑ์การรวม

กิจกรรมขนาดเล็ก กิจกรรมขนาดกลางขึ้นไป

อาชีพอื่นๆ

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (ก่ออาชีพค้า หรือหัวหน้าครอบครัวเป็นหลัก)
- ไม่ได้รับการศึกษาสามัญ ประถมปีที่ 1 - 4 ประถมปีที่ 5 - 7
- ประถมปีที่ 7 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม. 6 เติม)
- สูงกว่า มศ. 3 - ได้ประกาศนียบัตรต่างๆ
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า - ปริญญาโท สูงกว่าระดับปริญญาโทขึ้นไป
5. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง
- 1500 บาทลงมา สูงกว่า 1500 - 4000 บาท สูงกว่า 4000 บาทขึ้นไป
6. ถิ่นที่อยู่อาศัย
- กรุงเทพมหานคร ต่างจังหวัด
7. จำนวนพี่น้องในครอบครัวทั้งหมด..... คน
- ชาย..... คน หญิง คน
- ท่านเป็นคนที่
8. บิดาอายุประมาณ ปี
- มารดาอายุประมาณ ปี

กระดานกาตอบ

ตอนที่ 2

ข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					
38					
39					
40					

ข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
41					
42					
43					
44					
45					
46					
47					
48					
49					
50					
51					
52					
53					
54					
55					
56					
57					
58					

59.

ไม่

แม่

กระดาษคำตอบ

ตอนที่ 3

ข้อ	น้อยที่สุด 1	นานๆกรง 2	บางกรง 3	บ่อยๆ 4	มากที่สุด 5
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					